

Riječka Majka

Glasilo Postulature službenice Božje Majke Krucifikse Kozulić
God. IV, Božić 2016. br. 2 (7) • Cijena 7 kn

Kazalo

RIJEČ UREDNICE 1
MOZAIK JEDNOGA ŽIVOTA 2
Početak utemeljenja Družbe.	2
Prva djevojčica	3
DANI MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE 5
Najavljen program Dana Riječke Majke	5
Misom i promocijom knjige počeli Dani Riječke Majke	6
Svako vrijeme ima svoje siromahe	8
Naslijedovati Isusa znači prihvati poziv na ljubav	9
Proslavljen Dan Riječke Majke	10
Proslava Krucifiksina u Domu	13
Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse u Slatini.	14
Naslijedujmo Riječku Majku	16
MAJKA SVE VIŠE PRIVLAČI 18
Četverostruko slavlje pred šipiljom Gospe Lurdske	18
Prva obljetnica riječkoga ogranka Zajednice "Srce Isusovo"	20
Gimnazijalci u duhovnoj oazi	21
Krizmanice i Majka Krucifiksa	22
Posjet učenika OŠ "Gelsi"	22
Marija Krucifiksa u OŠ "Turnić"	23
Biskup Komarica u Kući utemeljenja Družbe	24
Susret učenika OŠ "Brajda" s Riječkom Majkom	25
Uz blagdan Svih svetih i Dušni dan.	26
Hodočašće starijih sestara u Godini milosrđa	26
Putovima službenice Božje Majke Marije	28
Knjiga preporuka u zagovor Riječkoj Majci	30
Majka Mima, zaštitnica	30
Riječka Majka u župi sv. Ane na Gornjoj Vežici	31
Svjedoci vjere među nama.	32
Mirjana se na Pagu moli i utječe Mariji Krucifiksi	38
Trsatske stube - lijek za dušu i tijelo	39
SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA 40
Razgovor s gospodom Livijom Löwy Karadžija	40
PISMO MAJCI 42
Otvorena Životu	42
MAJCI U ČAST 43
Pjesma Riječkoj Majci	43
Molitve i uslišanja 44
Vatikanski radio o Majci Krucifiksi 46
Dan Službenice Božje 47
Milodari 48
Molitva za beatifikaciju 49

RIJEČKA MAJKA

God. IV., Božić 2016., br. 2 (7)

Glasilo Postulature

službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Osnivač: Družba sestara

Presvetog Srca Isusova i
Postulatura službenice Božje
Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Izdavač: Postulatura službenice
Božje Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Glavna i odgovorna urednica:
s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica

Adresa:

Postulatura službenice Božje
Majke Marije
Krucifikse Kozulić
HR-51 000 Rijeka, Pomerio 17
Tel.: (051) 325 936;
Mob.: 098 951 46 85

e-adresa:

postulatura.m.k.kozulic@
gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

Lektura i korektura:

Jagoda Randić i s. Lidija Turić

Suradnici Postulature:

Helena Anušić, Ornella
Boseglav, s. Gabriella Corva,
s. Lidija Turić, Robert Marušić
i Fila Lokmer

Fotografije:

Foto Kurti, H. Anušić,
M. Radić, Arhiv Postulature

Grafički dizajn naslovnice:

Branko Lenić

Glasilo izlazi povremeno
s dopuštenjem crkvenih i
redovničkih poglavara

Grafička priprema i tisak:
Helvetica d.o.o. Rijeka

Poštovane štovateljice i štovatelji Riječke Majke, dragi čitatelji!

Ušli smo u došaće u kojem se pripremamo za svetkovinu Isusova rođenja ili Božića. Crkva u došaću na poseban način ima pred očima dvostruki dolazak Krista Spasitelja. Onaj prvi Isusov dolazak koji se zbio prije više od dvije tisuće godina i posljednji koji će se dogoditi na koncu vremena, kada će se Isus pojaviti kao sudac živih i mrtvih. Došaće je ponajprije vrijeme nade ili iščekivanja, ali i poziva da se što bolje osobno pripremimo za Kristov dolazak i susret s njim danas. U Isusovu dolasku trebamo otkriti svoje osobno spasenje i spasenje cijelog ljudskog roda. Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić tijekom svoga života na poseban je način živjela i proživiljala vrijeme došašća. Neprestano je bđela nad svojim životom da dostojno prima Gospodina u svoje srce, ali i nad životima drugih – siromašnih i malenih – u kojima je prepoznavala lice Novorođenoga, nastojeći ublažiti njihove tjelesne i duhovne potrebe. Ona je mogla živjeti kraljevski, ali ostavila je svoj plemički rod i svoj topli dom. Odrekla se svijeta da bi se posvetila Bogu i služila ovomu svijetu. Zarana se zaputila putem naslijedovanja siromašnoga Isusa i odložila sav teret zemaljskoga bogatstva u želji da se što više suoči Onomu koji je, premda bijaše bogat, za nas postao siromahom da se mi njegovim siromaštvom obogatimo (usp. 2 Kor 8, 9). Poznato nam je da je Majka Marija Krucifiksa u pripremama za Božić u Risiki i nakon probjevenih noći uz svoje sirote malene djevojčice, rano ujutro ustajala i pješaćila uz brijeđ do crkve na sv. mise zornice. U Risiki 15. prosinca 1917. zapisala je: "Danas počinje devetnica za Božić, sv. mise zornice. Išla sam s Katom i Jelenom po mraku sa svjetiljkom. Prva misa je prije šest sati."

Nedavno je papa Franjo službeno zaključio Jubilej milosrđa, ali za nas kršćane vrijeme milosrđa nikada ne završava, kao što nije nikada za-

vršavalo ni u životu službenice Božje Majke Marije Krucifikse. Upravo u listopadu ove godine prisjetili smo se dviju značajnih obljetnica iz njezina života, 120. obljetnice početka njezina karitativno-institucionalnoga djelovanja, odnosno trenutka kada je primila prvu sirotu djevojčicu u svoj Zavod i 120. obljetnice početka utemeljenja redovničke zajednice. O tomu kakav je bio susret Marije Kozulić s prvom potrebitom djevojčicom te kako je i kada započela s utemeljenjem Družbe više možete naći na stranicama ovoga Glasila. Marija Kozulić željela je zapravo osigurati što bolju skrb i brigu za svoje siromašne, to jest odjelotvoriti karizmu koju je od Boga primila i stoga je neopozivo odlučila svoj život predati Gospodinu i postati redovnica, a onda i utemeljiteljica autohtone riječke

zajednice Presvetog Srca Isusova. U ovom broju Glasila izvješćujemo i o proslavi Dana Službenice Božje u Rijeci. No ovaj put oni su osobito svečano proslavljeni i u Slatini što može biti na poticaj njezinim duhovnim kćerima te štovateljima i štovateljicama na raznim stranama. Hvalevrijedno je i to što su u posljednje vrijeme sve aktivniji riječke vjeroučiteljice i vjeroučitelji koji nastoje da djeca i mladi što bolje upoznaju život i djelo Riječke Majke, pa im na tome svererdno zahvaljujem i preporučam ih njezinu zagovoru.

I dok se pripremamo za svetkovinu Božića, mislimo na to da smo svi pozvani od prve božićne noći prepoznavati lice Novorođenoga u potrebitom bratu i sestri, jer Isus je rekao: Što god ste učinili jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili (usp. Mt 25, 40). Pa neka nam u svemu tome Riječka Majka bude uzor i zagovornica. U tome duhu svim njezinim štovateljima i čitateljima Riječke Majke želim sretan Božić i sveto porođenje Isusovo te blagoslovljenu novu 2017. godinu.

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Početak utemeljenja Družbe

Prije 120 godina, u listopadu 1896., Marija Kozulić je započela raditi na utemeljenju Kongregacije Presvetog Srca Isusova u Rijeci, uz pomoć tršćanskoga kapucina fra Arkandela iz Camerina (1821. - 1900.), a godinu dana ranije otvorila je Zavod za siromašnu i napuštenu djecu.

Naime, utemeljitelj Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, kapucin fra Arkandeo iz Camerina, čija je članica 17 godina bila Marija Kozulić, već je 1893. napisao Konstitucije za redovničku zajednicu, a onda su zajedno učinili još neke dopune.

Budući da se radilo o kongregaciji čija je karizma odgojno-obrazovni rad s djecom i mladeži, osobito siromašnom, Marija Kozulić je po preporuci o. Felicija Pozzija, DI, prije samog osnutka otišla u Veneciju posjetiti neke slične ustanove. U Veneciji je neko vrijeme provela u Zavodu Službenica Maloga Isusa (Istituto delle Ancelle di Gesù Bambino) i uz to je posjetila još nekoliko odgojnih samostanskih zavoda za djecu i mladež.¹ Na

povratku iz Venecije Marija je svratila u Trst i posjetila fra Arkandela koji je tada već počeо poboljevati te iskoristila priliku savjetovati se s njime o novoj kongregaciji.

Vrativši se u Rijeku, u 44. godini života započela je živjeti redovničkim životom i s osnivanjem redovničke zajednice. Marija Kozulić je uoči blagdana sv. Franje, u subotu 3. listopada 1896., odjenula "poluredovničku", to jest nepotpunu redovničku odjeću i započela novicijat zajedno s još četiri prve sestre i prve suradnice iz Udruge: Amalijom De Zorzi, Franciskom i Klementinom (Rosovich) Rosović i Marijom Vivant.² Odjeća se sastojala od crne haljine s krunicom lijevo o pojusu, crnog plastiča na ramenima i crvene vrpce oko vrata s medaljicom Srca Isusova kao znakom posvećenja.

Svečani ulazak u novicijat Mariji i njezinim prvim sestrama osobno je pismeno čestitao utemeljitelj Udruge i suosnivač Kongregacije fra Arkandeo iz Camerina, 1. listopada 1896., sljedećim riječima:

1 Pismo, S. Marija Krucifiksa Kozulić, Rijeka, 19. prosinca 1910.

2 Usp. Isto; N. Cosulich, Vita, 9.

Živjelo Presveto Srce Isusovo

Vrlo cijenjena Ravnateljice,

"Naveliko se radujem velikom i svečanom subotnjem oblačenju i šaljem svoj blagoslov ponajprije Vama, a onda svakoj novoobučenoj sestri. Potvrđujem u potpunosti materijal za haljinu, stavite veo na glavu umjesto kape i nosite krunicu."

Jako sam zadovoljan što ste primili u novi Zavod tu napuštenu djevojčicu.

Blagoslivljam Vas zajedno sa svima ostalima dok ostajem s puno poštovanja Vaš

*Najponizniji sluga
fra Arkandeo, kapucin*

(autobiografska bilješka olovkom Marije Kozulić)

"Raduje se novim obučenima. Potvrđuje napola redovnički habit, drago mu je da primamo prvu napuštenu djevojku.")³

3 Pismo, Fra Arkandeo iz Camerina, Trst, 1. listopada 1896.

Kuća utemeljenja Družbe

Uskoro je jedan drugi Marijin duhovnik, fra Kajetano iz Arzignana, OFM (1848. - 1917.), koji je u to vrijeme bio propovjednik u Zadru, posjetio Mariju i čestitao joj radujući se što je prigrnila redovnički život. Ostao je zadivljen njezinim radom i Zavodom i na povratku joj je napisao da se ona s pravom

može zvati "Apostolom Rijeke", jer se žrtvuje i čini absolutno veliko djelo nužno za jedan veliki grad. Fra Kajetano joj savjetuje čim prije napusti svoju obitelj, jer je više treba kao "Utemeljiteljicu i Majku" njezina nova redovnička obitelj i njezina siročad.⁴

A kapucin fra Karlo iz Pordenonea, koji je kratko vrijeme od 1890. do 1891. bio ravnatelj riječkoga ogranka Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, pisao je tada Mariji Kozulić: "Sjeme koje je bilo zasijano prije mnogo godina pustilo je duboko korijenje, nova Ustanova će malo-pomalo donositi plodove kako se vidi da ih već sada donosi. Na početku ste bili osporavani od đavla na neobičan način, zatim ste imali malo mira, i konačno se nalazite izloženi, u vlastitom sjedištu, dok formirate zajednicu."⁵

Fra Karlo se od tada obraća Mariji nazivajući je "Časna majka" i Utemeljiteljica" i raduje se "gotovo punom osnutku Kongregacije". "Neka je hvala i slava Bogu koji se udostojao blagosloviti bačeno sjeme, koje ste zasadili Vi, Časna majko, u neobrađenom tlu grada Rijeke. Nakon Boga, Vi morate biti zahvalni i o. Arkandelu iz Camerina..."⁶

(nastavlja se)

4 Pismo, Fra Kajetano iz Arzignana, Zadar, 6. travnja 1897.

5 Pismo, Fra Karlo iz Pordenonea, 9. prosinca 1896.

6 Usp. Isto, 14. lipnja i 9. prosinca 1896.

Prva djevojčica

Marija Kozulić započela je s karitativno-institucionalnim radom točno prije 120 godina. Imala je istančan osjećaj srca i duha za potrebe drugih, srcem je vidjela i uvidjela da se mnoge njezine "ljubljene djevojčice" kojima je držala vjersku pouku i pripremala ih za svete sakramente nalaze u teškoj socijalnoj i moralnoj bijedi, jer su u lučkomu gradu Ri-

jeci bile prepuštene same sebi i opasnostima ulice. Tada je Riječka Majka shvatila da joj je hitno potreban "krov za napuštene", za "kćeri ulice". Naime, djevojčice su dolazile k njoj na vjersku pouku krajnje jadnog izgleda, a mnoge su bile sirotice bez roditelja.

Kada je 1895. Marija utemeljila Zavod Presvetog Srca Isusova u Rijeci, u toj ustanovi je

Mozaik jednoga života

najprije otvorila dječji vrtić po odgojno-obrazovnom sustavu njemačkoga pedagoga Friedricha Fröbela. I tijekom prve radne godine još se jače osvjedočila da siromašnoj djeci valja osigurati trajni smještaj i sve potrebno za život.

Nije dugo čekala prve štićenice. Svoj institucionalno-karitativni rad započela je s jednom trinaestogodišnjom djevojčicom prepustenoj samoj sebi. Naime, neka pobožna osoba dojavila je Majci Mariji Krucifiksi za jednu djevojčicu koja živi sama, u blizini crkve sv. Vida u Rijeci, u neprimjerenim uvjetima, izložena raznim opasnostima ulice. Otac joj je umro, a majka je teško oboljela. Djevojčica je do kasno u noć lutala gradom, a danju je dugo spavala na otvorenom. Čim je Marija Kozulić dobila tu obavijest, pohitila je ranom zorom u potragu za djevojčicom. Našla ju je kako spaava u mračnom, zapuštenom suterenu na malo slame, više na golom i vlažnom podu. Na prvi zov Majke, djevojčica se šćućurila i zamotavala u svoje prljave pokrivače. Majka ju je podigla, zagrlila i privinula k sebi majčinskom ljubavlju, a djevojčica ju je gledala s nepovjerenjem ispod raščupane kose i zamazana lica. Grelći je Majka je pokušala vedrim i toplim smiješkom probuditi povjerenje u njezinim preplašenim očima. Odjenula joj je njezinu prljavu odjeću te majčinskom nježnošću navorila da podje s njom i dovela ju je u svoj Zavod 18. listopada 1896. godine. Djevojčica se zvala Liberata Mardesich (Mardešić). Rođena je 17. kolovoza 1883. u Rijeci, od oca

Liberata s. M. Alfonzina Mardešić

Antonija i majke Paoline r. Hasler (*Registar Zavoda Presvetog Srca Isusova, str. 1*).

Na ulazu u predvorje Zavoda na Pomeriju stajao je mozaički kameni natpis: "Našao sam Onoga koji me je spasio." Djevojčica Liberata je prva stala svojim nogama na taj natpis i u životu je često i naglas ponavljala "Našla sam Onoga tko me je presadio u odabrani vrt Crkve." Tako je malu Liberatu (lat. liber – slobodan/a) Majka uistinu izbavila, izvukla iz teških životnih prilika i osigurala joj sve potrebno za život.

Liberata je u Zavodu završila

četiri razreda osnovne škole i stručni tečaj krojenja i vezenja.

Kako bi postala misionarkom, Liberata je u devetnaestoj godini napustila svoj dragi Zavod i rodni grad Rijeku te se pridružila Kongregaciji misionarki franjevki od Presvetog Srca u Brindisiju, u Italiji, gdje je postala redovnica uvezvi ime s. Marija Alfonzina. Kasnije se kao misionarka uputila u Indiju "da siromasima naviješta blagovijest spasenja".

Uskoro su počele stizati i druge djevojčice, sve redom izranjene bijedom i zlostavljanjem svojih ukućana. Jednu od njih, imala je 11 godina, ostavili su svi njezini, bila je napuštena i zapuštena, nije imala ništa osim prljave haljinice na sebi.

Mariju je boljelo srce iz dana u dan promatrajući te mlade izranjene djevojčice i opasnosti kojima su izložene. Sve ih je željela primiti, ali kako nahraniti i odjenuti toliko malih nevinih anđela?

(nastavlja se)

Najavljen program Dana Riječke Majke

Upetak 23. rujna u Kući utemeljenja Družbe Presvetog Srca Isusova u Rijeci najavljen je program Dana službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Crtice iz života buduće blaženice novinarima je predstavila s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje blaženom Riječke Majke, a predstavljanje svoje nove zbirke pjesama najavio je vjeroučitelj Miroslav Radić.

Marija Krucifiksa rođena je 20. rujna 1852., a umrla je na glasu svetosti 29. rujna 1922. Cijeli svoj život i djelovanje posvetila je siromašnoj i napuštenoj djeci. Iako potječe iz bogate obitelji Kozulić, odrekla se bogatstva i svoj život darovala siromašnima. Zavod za siromašnu i nezbrinutu djecu i mladež na Pomeriju osniva 1895. godine da bi 1907. iz temelja počela graditi zgradu u kojoj se danas nalazi Ženski učenički dom "Marija Krucifiksa Kozulić", rekla je s. Dobroslava.

U ovu stoljetnu karitativnu ustanovu prihvaćala je svakodnevno oko 70 djece kojima je osiguravala besplatan obrok, dok je u njezinim kronikama zabilježeno kako je 1911. oko 300 djece dolazilo na ručak. Tu je otvorila dječji vrtić i četverorazrednu pučku školu, knjižnicu, radionice ručnoga rada te nedjeljni

i blagdanski oratorij. Uz redovan školski program besplatno je vodila četiri tečaja: tečaj pomaganja ili ponavljanja gradiva (današnje poduke/instrukcije), tečaj stranih jezika, satove na pijaninu i tečaj domaćinstva. Jedini uvjet za prihvrat djece u njezine ustanove u Rijeci i Krku, gdje su besplatno dobivala hranu, odjeću i obrazovanje, bilo je siromaštvo i nezbrinutost djeteta bez obzira na vjersku ili drugu pripadnost, rekla je s. Dobroslava.

"Njezino socijalno-karitativno djelovanje ucijepilo ju je u socijalne strukture rodne Rijeke i Kvarnera, odnosno u život onih koji su bili gladni kruha, znanja i duha, poručila je postulatorica. Bila je žena velikih djela i sve što je činila - činila je iz vjere i molitve. Mi, sestre Presvetog Srca Isusova, nastavile smo njezina djela na raznim stranama, a danas je ova ustanova odgojno-obrazovna i karitativna. Ovdje su Dječji vrtić i jaslice 'Mima' te Učenički dom koji nosi naziv Marije Krucifikse Kozulić. Zbog njezinih djela pokrenut je postupak za proglašenje blaženom, a u ovim prostorima se nalazi u soba u kojoj je buduća blaženica umrla na glasu svetosti", poručila je postulatorica kauze.

Helena Anušić

Misom i promocijom knjige počeli Dani Riječke Majke

prof. dr. Franjo Velčić i mons. Nikola Imbrišak

Ovogodišnji Dani Riječke Majke započeli su u ponedjeljak 26. rujna u kapeli Presv. Srca Isusova na Pomeriju euharistijskim slavljem koje je predslavio generalni vikar Krčke

biskupije preč. dr. Franjo Velčić u koncelebraciji s mons. Nikolom Iibrišakom, kancelarom Riječke nadbiskupije.

Na početku okupljene štovatelje službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić pozdravila je postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić istaknuvši važnost obilježavanja ovih dana i potaknuvši prisutne da joj se utječu u zagovor u svojim potrebama.

U svojoj propovijedi dr. Velčić podsjetio je "da smo pozvani, osobito u ovoj Godini milosrđa, proniknuti i usvojiti kao svoje milosrđe nebeskoga Oca". Potom je govorio o tom Božjem milosrđu pretočenom u ljubav supruga i naravnog oca jedne obitelji, oca Marije Krucifikse, Ivana Mateja Kozulića, od kojega je ona učila bit kršćanskoga života i milosrđa prema svima, a osobito prema siromasima. Koliko se nježnosti, ljubavi i pažnje ocrтava u tim pismima kćeri Mariji, od milja zvanoj Mima! Veličina Marijina oca došla je do izražaja u mnogim trenutcima života hrabreći je da bude ustrajna u svojim poth-

Članovi AKD-a "Jeronim" sa s. Dobroslavom u spomen-sobi

vatima, na slavu Božju. Službenica Božja imala je u svojoj kući svjedočanstvo oca koji se uzda u Boga, i što je mogla kći nego poput svoga oca, onom ljubavlju koju je i sama doživjela, biti majka tolikoj napuštenoj djeci i svima potrebitima, biti svima sve. Pozvani smo u Mariji Krucifiksi prepoznati produženu Božju ruku i naslijedovati je, zaključio je dr. Velčić.

U organizaciji Akademskoga katoličkog društva "Jeronim" poslije sv. mise predstavljena je knjiga Miroslava Radića "Sreća praznih ruku". Moderatorica večeri bila je članica AKD-a "Jeronim" Maja Šimić Roksandić, dok je stihove čitala predsjednica Društva Kristina Pilipović.

U razgovoru s moderatoricom, autor zbirke kazao je kako je svoje novo djelo posvetio budućim blaženicima fra Anti Tomičiću, fra Ivi Peranu i Majci Mariji Krucifiksi. Sa svakim od njih na osobit način je bio povezan. "Fra Antu sam susretao tijekom studentskih dana kada bih hodao do studentskoga restorana. Pomahao bi mi s vrata crkve. Fra Ivo mi je bio profesor glazbe i istinsko nadahnuće, a Majka Marija Krucifiksa je doista živjela i bila primjer 'sreće praznih

ruk', rekao je Radić. "Prazne ruke spremne su sklopiti se na molitvu, spremne su zagrliti nekoga, rukovati se s nekim, dati nešto. One su simbol altruizma, dok su zatvorene i stisnute šake simbol egoizma."

Zbirka "Sreća praznih ruku" počinje pjesmom Božić, a završava pjesmom Uskrs, što nije slučajno jer za kršćane, i ne samo za njih, sve najvažnije biva između ova dva događaja, a to je život s Bogom i bližnjima. Poticaj za izdavanje ove zbirke autoru je dao papa Franjo proglasivši ovu godinu Božanskog milosrđa te su sve pjesme nastale po Božjemu milosrđu i nadahnuću. S tim u vezi, Radić je najavio kako priprema izložbu fotografija nadahnutu Godinom milosrđa.

Na kraju je zahvalio sestrama Družbe Presvetog Srca Isusova na suradnji te poručio kako smo svi pozvani na svetost. "Sveti smo svaki put kad bez prisile ili nagovora, kao i želje za pohvalom i naknadom, činimo dobro", poručio je Radić.

Nakon mise članovi AKD-a "Jeronim" s postulatoricom kauze s. Dobroslavom Mlakić obišli su prostore u kojima je živjela i djelovala Riječka Majka.

Helena Anušić

Svako vrijeme ima svoje siromahe

vlč. Ilija Jakovljević

Drugoga dana duhovne pripreme za proslavu Dana Riječke Majke – službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, u kapeli Kuće uteviljenja Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci, euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Ilija Jakovljević, župnik župe sv. Kuzme i Damjana u Fažani i vicepostulator kauze blaženoga Miroslava Bulešića, mučenika, u koncelebraciji s mons. Nikolom Imbrišakom, kancelarom Riječke nadbiskupije.

U prigodnoj propovijedi vlč. Ilija istaknuo je kako Družba službenice Božje Majke Marije Krucifikse uvijek iznova, u skladu s karizmom, "otkriva nove putove evangelizacije, ali ne samo putem riječi, navještaja evanđelja, već implementacije Božje riječi u sredinu gdje se nalazi". Jer današnji svijet, a tako i grad Rijeka, ima svoje siromahe kojima je potrebna blizina čovjeka. U ovoj Godini milosrđa ta naša blizina u potrebi još više dolazi do izražaja. Međutim, kršćanska ljubav je više od pažnje koju pokazuju neke društvene organizacije. Kršćanska ljubav nadilazi čistu osjećajnost, humanizam, ona je spasiteljska. Kršćanska ljubav donosi cjelovitu poruku čovjeku – donosi spasenje. Up-

ravo takvu je kršćansku ljubav, dobrotu i milosrđe iskazivala svome bližnjemu Riječka Majka, rekao je Jakovljević. Službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić živjela je u teškim vremenima kada je čovjek postao rob rada, a to je razdoblje prekrasno opisao biskup Juraj Dobrila - a nekako u isto vrijeme u Trstu su živjeli i biskup Dobrila i Majka Krucifiksa - govoreći o zamkama vremena. Zamke ili zla toga vremena prepoznala je i Službenica Božja i upravo onima odbačenima postala je majka, majka koja ljubi, odgaja, prihvata, majka puna nježnosti i milosrdne ljubavi. Svako, dakle, vrijeme ima svoje siromahe. I današnje vrijeme ima svoje siromahe, ali još više je duhovnih siromaha, duhovno izgubljenih koji lutaju bespućima ovoga svijeta. Sveci su nam uzori u ljubavi kako ljubiti čovjeka u potrebi, svakoga siromaha. U tome su nam uzori bl. Miroslav Bulešić koji je iskazivao veliku ljubav prema siromasima te službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Oni su sve činili iz spoznaje velike Božje ljubavi prema svima nama. "Teologiju ljubavi službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić završila je na koljenima pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Naše služenje ne započinje na ulici, nego pred Presvetim, a svoj dovršetak dobiva na ulici kako je to činila Majka Krucifiksa", završio je vlč. Ilija. Liturgijsko slavlje pjesmom su animirale djevojke Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić pod vodstvom Dolores Crnjac, a nazočni su bili brojni štovatelji Riječke Majke te sestre njezine Družbe Presvetog Srca Isusova. Nakon misnoga slavlja razgledane su znamenitosti vezane uz život Riječke Majke u kući koju je ona izgradila.

s. Dobroslava

Naslijedovati Isusa znači prihvati poziv na ljubav

vlč. Ante Luketić

U sklopu Danâ Riječke Majke, u četvrtak 28. rujna u kapeli Družbe Presvetog Srca Isusova u Rijeci svečano euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Ante Luketić, župnik marijanskoga svetišta Gospe od Čudesa u Oštarijama.

U propovijedi je rekao da nas Bog često zove preko ljudi, događaja i znakova, a kada Duh zahvati pojedinca, svećenika, redovnika ili redovnicu, taj Duh takvu osobu uvijek nosi prema drugima, prema zajednici. Sestre Presv. Srca Isusova gdje god su prisutne ostavljaju svoj i pečat svoje zajednice. Isusov učenik ili učenica moraju svoj život podariti njegovu siromaštvu upravo poput samog Učitelja. "Ondje gdje smo sebe ugradili u srca ljudi, najviše smo dobili, a ondje gdje smo pokušali sami, gdje smo svoju sigurnost pokušali staviti u materijalno, ostali smo zakinuti, ali smo i

druge zakinuli", rekao je vlč. Luketić.

"Ljubav traži potpuno predanje, a Isus upravo želi da mu svi mi darujemo svoje srce. Vi kao redovnike Presv. Srca Isusova imate u znaku svoje zajednice srce s križem, srce koje u sebi ima i ranu kako ništa ne bi zadržali za sebe, nego kako bi kroz naše srce i našu ranu njegova milost potekla prema drugima. Bog nas poziva da svakodnevno u sebi pronalazimo nov izvor ljubavi s kojeg ćemo hraniti one 'suhe duše', 'suha srca' oko sebe", rekao je propovjednik. Dodao je da nas Božji Duh vodi upravo ondje gdje nedostaje svetosti. Naslijedovanje Krista je željeni, življeni odnos, osobni odnos s osobom kojoj se predajemo i u njega se ne ulazi s pola srca. Odnos i prijateljstvo uspijevaju samo ako se potpuno prepustimo Bogu koji je milošću obasuo naše srce, ako mu vjerujemo, ako osjećamo i želimo susresti Boga.

Propovjednik je sestrama Družbe poručio da određeni gubitak sigurnosti, obitelji, s druge strane gledano znači dobitak elana i životne energije koji danas nedostaju velikom broju ljudi i upravo to znači 'biti svijeća, biti svjetlo' poslano onima koji su proganjani tamom, koji padaju u svoju bezličnost jer nemaju svoj identitet. "Pozvane ste pratiti čovjeka od začeća i rađanja do njegova umiranja", rekao je i dodao: "Darujući se ljudima vi mijenjate sebe i ljude oko sebe, mijenjate ljudske odnose i mali kutak svijeta gdje vas je Bog poslao živjeti i stvarati. Vaša srca neka napaja Božja milost da bi Isusa prihvaćali onako kako želi Otac nebeski. Vi ste u ovom prostoru kroz protekle godine, desetljeća pa i stoljeća tako snažno djelovale za našu Rijeku

Dani Majke Marije Krucifikse

da kao što čovjek ima svoju rođenu majku, majku domovinu, kao što ima majku Mariju i majku Crkvu, Rijeka s vama ima upravo i majku koja na poseban način želi milovati klonule i posustale osobe na životnom putu.”

U nastavku je potaknuo okupljene na molitvu za one koji žele svoje srce cjelovito predati Duhu da s njime obogaćuju sredinu i zajednicu, ali i sve one koji se žele preko se-stara Družbe Presvetog Srca Isusova napajati tom zdravom nadom “neki iz radoznalosti, a vjerujem i neki koji će željeti poput vas

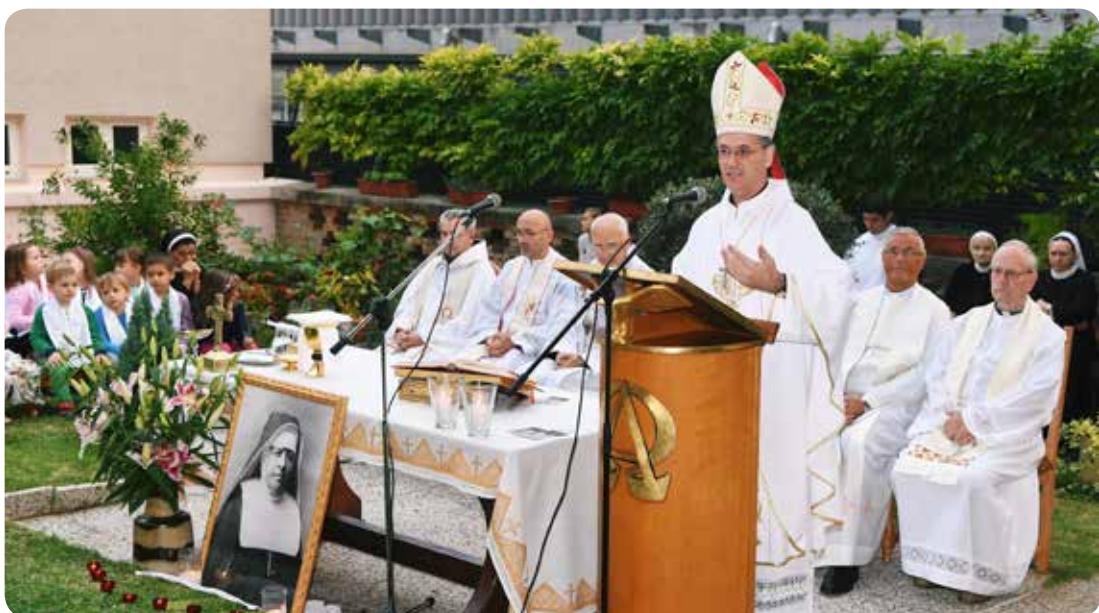
živjeti i svjedočiti Isusa. Ono što je i vaša ute-meljiteljica Majka Marija Krucifiksa željela; biti blizu onima koji su u potrebi, biti novo svjetlo i nova nada.”

Nakon mise bilo je klanjanje pred Presve-tim Oltarskim Sakramentom, a program je završio prikazivanjem dokumentarnoga filma Bernardina Modrića “Riječka Majka - Marija Krucifiksa Kozulić” o životu i djelovanju Ma-jke Marije Krucifikse Kozulić.

Maja Kuljiš

Proslavljen Dan Riječke Majke

Marija Krucifiksa je sve činila identificirajući se s čovjekom u nevolji

mons. dr. Dražen Kutleša i koncelebranti

Učetvrtak 29. rujna, na dan kada je prije 94 godine na glasu svetosti preminula službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica Družbe Presvetog Srca Isusova, u vrtu Kuće utemeljenja Družbe na Pomeriju u Rijeci svečano misno slavlje

predvodio je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša. Liturgijsko pjevanje animirali su zbor “Dubašnica” iz Malinske i djeca Dječjeg vrtića “Nazaret” – P. O. “Mima” koji u Rijeci vode sestre Družbe.

Okupljene vjernike pozdravila je vrhovna

glavarica Družbe s. Nives Stubičar. Zahvalila je svima koji su molitvom i radom pomoći proslavi Dana Riječke Majke. Govoreći o Svetoj godini milosrđa istaknula je kako smo svi pozvani po uzoru na Mariju Krucifiksu svjedočiti djela milosrđa: "Ona su bila i jesu bit karizme naše Majke Uteteljice – priteći u pomoć onima najpotrebitijima. Za vrijeme njezina života, a posebno nakon smrti, Riječani su u Mariji Krucifiksi prepoznali veličinu, ljepotu i uzvišenost njezina

djelovanja, pa su i zapisali: 'Bila je prava Majka siročadi, napuštenih; osiguravajući im besplatan krov, zaklon, hranu, odjeću, odgoj i obrazovanje. Prošla je blagoslivljajući sve, blagoslivljajući uvijek. Revnim djelima slavi Božjoj i ljubavi prema bližnjemu posvetila je svu svoju dušu, jednostavnu, čistu, poniznu, hrabru i ozbiljnu."

Dan Riječke Majke ujedno je i dan Ženskoga učeničkog doma "Marija Krucifiksa Kozulic" pa je s. Nives Stubičar nakraju čestitala ravnateljici Doma mr. sc. s. Aniti Andri Crnković, djelatnicima i učenicama njihov dan.

Biskup Kutleša u propovijedi je kazao kako svaka osoba u životu ostavi svoj trag pa je tako kroz povijest bilo osoba koje su se zbog svoga doprinosa poštovale kroz naraštaje; jedna od takvih je i Marija Krucifiksa, žena koja je tijekom života pokazivala i činila djela milosrđa, onako kako nas Crkva naučava. Činila je to kroz ljubav prema

Zbor "Dubašnica" iz Malinske s voditeljem maestrom Ivanom Šabaljom

Dani Majke Marije Krucifikse

drugom čovjeku, za razliku od mnogih danas koji su okrenuti sebi i ne vide patnje drugih. Riječka Majka voljela je i skrbila za zaboravljene. Također, ona je djeci vratila dostojanstvo. Prepoznala je njihove probleme i nevolje i dala im svoju ljubav. Marija Krucifiksa je sve to činila identificirajući se s čovjekom u nevolji. Ona je htjela živjeti s drugima i potrebe bližnjih prepoznala je u pravom trenutku. Zato i mi danas moramo biti oprezni kada želimo pomoći nekome, da naše iskazivanje milosrđa nikoga ne ponizi, poručio je biskup.

Na kraju je potaknuo vjernike na molitvu Bogu da Riječka Majka bude uzdignuta na čast oltara, kao i na činjenje dobrih djela po uzoru na službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić.

Poslije završetku misnoga slavlja biskup Kutleša blagoslovio je kip sv. Bernardice, rad kipara iz Lovrana Fadila Hubovića. Kip je Kući darovao Ante Rukavina iz Rijeke. Vrhovna poglavarica Družbe s. Nives biskupu je darovala sliku Riječke Majke riječkoga slikara Radovana Kunića, dok je monografiju "Fra Kvirin Orlić – fratar, svećenik, skladatelj, odgojitelj, prevoditelj i dobročinitelj" mons. Kutleši darovao autor Milan Vukušić.

Nakon mise prigodni koncert održao je zbor djevojaka Ženskoga učeničkog doma - "Liberata", prve djevojčice koju je Majka Marija Krucifiksa prije 120 godina primila u svoj Zavod.

Helena Anušić

Proslava Krucifiksina u Domu

Zbor "Liberata"

Marija Krucifiksa Kozulić bila je velika žena i osoba velike dobrote pa se trudila da i svijetu koji će napustiti podari i ostavi svoju dobrotu. A mi smo se i ove godine trudili proslaviti njezinu dobrotu obilježavajući Dan njezina preminuća, Dan našega Doma te blagdan svetih Andjela čuvara.

Kao i prethodnih godina, trodnevniču smo proslavili aktivnim sudjelovanjem na sv. misama, osobito onoj drugoga dana trodnevnice, u utorak 27. rujna u 18 sati, koju je predvodio vlc. Ilija Jakovljević, župnik Župe sv. Kuzme i Damjana u Fažani i vicepos-tulator kauze blaženoga Miroslava Bulešića, uz koncelebraciju mons. Nikole Imbrišaka, kancelara Riječke nadbiskupije, a učenice našega Doma animirale je svojim pjevanjem.

Na sam Dan preminuća, 29. rujna, liturgijsko slavlje u 18 sati predvodio je porečki i pulski biskup Dražen Kutleša. Slijedio je prigodni glazbeni program u izvedbi naših učenica članica glazbene skupine. Na samom

kraju ravnateljica Doma s. Anita nazočne je pozvala na prigodni domjenak.

Svi bismo se ponekad trebali ugledati na našu Riječku Majku! Pomoći drugima onolikو koliko možemo, ostaviti svijetu djelić dobrote koja se krije u svakomu od nas, baš onako kako je to činila i Majka Krucifiksa. Prilike za velika djela su rijetke, a ipak nam se svakoga dana pruža mogućnost učiniti nešto dobro, neko malo djelo koje će barem jednoj osobi uljepšati dan.

Možda je njezino najveće djelo, ono najbolje što je ostavila iza sebe, upravo činjenica da nam i dalje uspijeva izmamiti osmijeh na lice prisjećanjem na sve što je učinila te poticanjem da i sami budemo dobri, činimo dobro te pružimo ruku jedni drugima kad nam je potrebna pomoć. Upravo dobrota i ljubav koju dajemo čini nas trajno sretnima.

Alberta R.,
3. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse u Slatini

vlč. Dragan Hrgić i vlč. Nikola Jušić

Uoči 29. rujna, spomendana preminuća naše utemeljiteljice Majke Marije Krucifikse Kozulić, u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini održana je trodnevница koju je organizirao župnik vlč. Dragan Hrgić u suradnji sa sestrama. Tijekom trodnevnice sestre su pjevajući s narodom molile krunicu Božanskome milosrđu te uljepšale dane priprave.

Prvoga dana trodnevnice svetu misu predvodio je vlč. Ivan Popić. U svojoj propovijedi govorio je o sebedarju, o ljubavi koju je Utetemeljiteljica imala prema bližnjima, a osobito prema djeci i mlađeži. "Ona je bila oruđe u Božjim rukama, sol zemlje i svjetlost svijeta", rekao je vlč. Ivan. Primjeri Majke Utetemeljiteljice i danas žive među nama. To su njezine sestre i sve dobre duše koje slijede Krista njezinim stopama. Sestre koje ovdje djeluju još od 1937. godine mnogo su svojim radom i žrtvom, uz Božju pomoć i na njegovu

slavu, učinile i nastoje činiti za ovu zajednicu i biskupiju. Zaželio nam je da Kristovim stopama, vjerno poput Majke Utetemeljiteljice, hodimo u predanju i ljubavi prema svetosti.

Predvoditelj misnoga slavlja drugoga dana trodnevnice bio je župnik vlč. Dragan Hrgić. Trima krepostima predstavio je Majku Utetemeljiteljicu. Prva je krepost ljubav, druga poniznost te krepost samosvladavanja i odricanja. Ljubav je više od riječi koju danas mnogi svode na osjećaje. Poniznost ne znači da trebamo drugima dopuštati da nas ponižavaju, dok se krepost samosvladavanja i odricanja ne odnosi na događaje i stvari kojih se odričemo jer su nam višak. Ljubav pobijeđuje zlo, ona se u svojoj velikodušnosti i poniznosti užvisuje i usavršuje te je uvijek spremna sebe dati za drugoga. To su tri stupa na kojima bi trebao počivati naš život, istaknuo je župnik i dodaо da molimo za zagovor Utetemeljiteljice da nam

Dani Majke Marije Krucifikse

u tome pomogne.

U treći dan trodnevnice uveo nas je vlč. Nikola Jušić, župnik župe bl. Ivana Merza iz Slatine. U svojoj propovijedi ukratko je predstavio život Majke Utetmeljiteljice. Rođena je u bogatoj obitelji, ali je ona nakon brodoloma jedrenjaka financijski oslabila i Majka je svoje vrijeme i sebe žrtvovala kako bi pomogla obitelji u teškoj situaciji. Bila je hrabra žena, tjelesno slaba zdravlja, ali duhovno jaka. Osnovala je Družbu, vodila sestre, odgajala mladež. Brinula se za mnoga napuštena i gladna djecu, ali važnije od toga je da im je dala Krista, dala im je nadu u bolju budućnost, obrazovala ih. Osobito je važno što je Majka došla iz obitelji kojoj je molitva bila na prvome mjestu, gdje se molilo i zahvaljivalo Gospodinu. Trebalo bi vratiti molitvu u obitelj, zaključio je vlč. Nikola. Molitva je ono što nas povezuje s Gospodinom.

Na sam dan preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić, u samostanskoj kapelici u 7,30 bila je jutarnja sveta misa koju je predvodio župnik vlč. Dragan. Nakon svete mise u samostanskoj kapelici Gospe Lurdske bio je izložen Presveti Oltarski Sakramenat.

Vjernici su tijekom dana mogli doći pokloniti se Kristu sve do 17 sati. Nakon toga su u dvorištu molitvu krunice Božanskom milosrđu predmolile s. Krešimira i s. Mirjam pjevajući s narodom. Svetu misu predvodio je vlč. Nikola Jušić u koncelebraciji sa župnikom vlč. Draganom Hrgićem. Vlč. Nikola u svojoj propovijedi govorio je o anđelima rekavši uz ostalo da anđele ne moramo spominjati samo kao duhovna bića. Možemo reći da anđela ima i među nama i svi ljudi koji čine dobro imaju nešto anđeosko, sveto u sebi. Za anđele kažemo da se bore protiv zla, da su hrabri, ustrajni u vršenju Božje volje. Svatko od nas može to postati. Po primjeru Majke Utetmeljiteljice možemo reći da anđeli žive među nama. Ona je bila obična žena, ali je iz nje isijavalo nešto Božje. Pozvani smo je naslijedovati te biti bližnjima prijatelji i zaštita, baš poput anđela. Nakon svete mise u samostanskom dvorištu bilo je kratko druženje s narodom. Zahvaljujemo dragome Bogu za ove lijepе dane te se nadamo da će iduće godine biti još uzvišenje.

s. Mirjam Živković

Vjernici u dvorištu samostana u Slatini

Naslijedujmo Riječku Majku

vlč. Josip Tomić

Usubotu 29. listopada u Kući utemeljenja Družbe molili smo zagovor službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić za sve štovatelje i one koji se preporučuju u njezine molitve u svojim potrebama. Prvi put slavio je sa sestrama sv. misu ovogodišnji mladomisnik vlč. Josip Tomić, tajnik Riječkoga nadbiskupa. U svojoj propovijedi, koju donosimo u cijelosti, potaknuo nas je na oduševljeno upoznavanje života i djela Riječke Majke, kao i na naslijedovanje u našemu svakodnevnom životu.

“Draga braće i sestre, današnja čitanja koja nam Crkva stavlja na razmišljanje upravo kao da ocrtavaju život i djelo službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Ona je, kao što vjerojatno svi znate, rođena u uglednoj i imućnoj obitelji. Mogla se bogato udati, mogla je živjeti u krugu tadašnje riječke elite.

No ona poput sv. Pavla u današnjem čitanju

razmišlja: “Samo da se Krist uzveliča u mom tijelu, bilo životom bilo smrću.” Tako ona osniva Družbu Presvetog Srca Isusova, osniva svoje prvo djelo koje ostaje i traje i danas. I tu se ona vodila svetim Pavlom: “Želja mi je otici i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas.” Ona ne osniva, iako je mogla, neku klauzurnu zajednicu, koja će se udaljiti od ovoga “tijela”, tj. svijeta te živjeti bezbrižno u molitvi i samoći. Ona osniva zajednicu sestara koje će se posvetiti službi najpotrebitijima. I to je njezino drugo veliko djelo – služenje najpotrebitijima. Mogla je ona isto tako osnovati redovničku zajednicu i otvoriti školu za bogate djevojke. Time bi stekla pohvale i čast tadašnje gradske elite. Bila bi pozivana i na balove i domjenke u tadašnju Guvernerovu palaču u društvu tadašnjega riječkog gradonačelnika i vodeće kreme društva.

Štovatelji Riječke Majke u kapeli

Naprotiv, ona osniva red koji se posvećuje brizi za one odabačene, najsiromašnije, za one koji su nevidljivi oku i vidu tadašnjega društva. I zbog toga trpi – trpi brige i tjeskobe, sve do svoga izgnanstva iz Rijeke radi tadašnjih političkih okolnosti.

Sveto pak evanđelje po Luki upravo nam ponovno razmišljanje svraća na Majku Mariju Krucifiksu Kozulić. "Tko se uzvisuje bit će ponižen, a koji se ponizuje bit će uzvišen." Majka Marija nije htjela biti čašćena, uzvisivana, nego je svojom tihom, poniznom službom najsiromašnjima svjedočila Krista, njegovu ljubav, te spašavala duše.

Upravo zato, braće i sestre, njezino djelo, njezina redovnička zajednica živi, živi i svjedoči o svojoj Utemeljiteljici. Dan preminuća Riječke Majke slavimo i danas, spominjemo se njezina prelaska Kristu, kojemu je služila na zemlji u najsiromašnjima. A oni koji su tada predstavljali elitu? Njih se više nitko ne sjeća, možda su im imena zapisana u nekoj povijesnoj knjizi, na nekom starom do trajalom spisu u arhivu.

Što nama, predragi vjernici u Kristu, Majka Marija Krucifiksa danas govori i na što nas poziva? Ona nas poziva da slijedimo njezin primjer, da budemo oni koji služe. Zato nam je svima, drage časne sestre, dragi vjernici lai-

ci, i nama svećenicima, Majka Marija primjer kako i danas živjeti i obavljati svoju službu, ne glasno, ne da nas svi vide, hvale i časte. Stoga obavljajmo svatko u svojem crkvenom i društvenom staležu i zvanju službu koja nam je povjerena. Samo tako ćemo nasljedovati Krista. Taj primjer, drage sestre, slijedi i vaša Družba koja je tijekom svoje tako duge povijesti služila i služi mjesnoj Crkvi u našim krajevima. Vaša tiha i samozatajna služba, pa bila to služba sakristanke, orguljašice, čistačice, vjeroučiteljice, kuharice ili kao ovdje prisutnih sestara koje vode kućanstvo u Nadbiskupskom domu, upravo je plod života službenice Božje Majke Krucifikse Kozulić. Služba nevidljiva, a tako važna, koja je pomagala i pomaže tolike svećenike i župe. Iako izgleda nebitna, zapravo je važnija nego neke titulirane službe.

Nažalost, i nas u Crkvi često poneše svjetovni duh, o kome često govoriti i papa Franjo, duh karijerizma, pa umjesto da vršimo onu službu koja nam je povjerena, pa bila to i ona najnija i naizgled beznačajna, često želimo biti povjerencici, vikari, voditelji, predstojnici, tj. oni koji će drugima upravljati. No Krist sam, a i preko svjedočanstva svetoga života službenice Božje Marije govoriti: "Nisam došao da me služe nego da služim."

Nećemo, draga braće i sestre, dragi vjernici laici i redovnice, pa i mi svećenici, spasiti svoju i druge duše titulama, nego svojim požrtvovnim služenjem i ispunjavanjem zadaća koje su nam povjerene.

Zato, po primjeru i zagovoru službenice Božje Krucifikse, nastojmo biti tihi i ponizni službenici u vinogradu Gospodnjem, oni koji će svojom riječju, primjerom i djelima svjedočiti Kristu u ovom i ovakvom svijetu, da bi na kraju mogli primiti i nebesku nagradu koju je Krist obećao svojim slugama!"

Četverostruko slavlje pred špiljom Gospe Lurdske

mons. Emil Svažić i mons. Sanjin Francetić

Na blagdan Gospe Snježne, a ujedno i prvi petak u mjesecu, 5. kolovoza u vrtu samostana Presv. Srca Isusova na Pomeriju, sestre naše Družbe i brojni štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić okupili su se na godišnje zahvalno slavlje Gospoj Lurdskoj i proslavu Dana domovinske zahvalnosti. Slavlje je započelo u kapeli Presv. Srca Isusova molitvom sv. krunice za bolesnike, branitelje, domovinu i sve potrebe Crkve, a predmolili su članovi Zajednice Srca Isusova koji se redovito okupljaju u našemu samostanu svakoga petka na molitveno-meditativnim susretima koje vodi postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić.

Svečano euharistijsko slavlje u vrtu samostana ispred špilje Gospe Lurdske predvodio je mons. mr. Emil Svažić, generalni vikar

Riječke nadbiskupije u koncelebraciji s mons. Sanjinom Francetićem, župnikom župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u kojoj je Službenica Božja krštena.

U svojoj propovijedi mons. Svažić je spomenuo četverostruko slavlje dana koje Marija na svoj način povezuje. Prije svega, slavimo blagdan Gospe Snježne, godišnjicu posvete špilje Gospe Lurdske u vrtu samostana, Dan domovinske zahvalnosti i hrvatskih branitelja te, napokon, prvi petak u mjesecu, posvećen pobožnosti Presv. Srcu Isusovu.

Prije 105 godina, 5. kolovoza 1911., Majka Marija Krucifiksa Kozulić, velika štovateljica Blažene Djevice Marije, dala je podići zavjetnu špilju u vrtu negdašnjega Zavoda Presvetog Srca Isusova u znak zahvalnosti Bogu i Gospoj Lurdskoj za čudesno ozdravljenje.

Majka Krucifksa često je pred šipilju dovođila sestre i posebice nove djevojčice o kojima se brinula te ih povjeravala zaštiti Majke Marije. Svećano je bilo za sve Marijine blagdane, a osobito u mjesecima posvećenima Blaženoj Djevici kada su pred šipiljom štovale Gospu Lurdsку molitvom krunice, podsjetio je mons. Svažić. Govorio je o tomu kako je Majka Krucifksa punila dušu svojih štićenica duhovnim vrijednostima, a to i nama danas poručuje, jer kada smo ispunjeni dobrom vrijednostima, tada u nama nema mjesta za ono što je negativno, za zlo i mržnju. Kada je naše srce čisto i ispunjeno dobrom, tada možemo u sebi rađati Boga i nositi ga drugima, poput Marije. O tome svjedoče i naši branitelji koji su u teškim trenucima borbe za Hrvatsku nosili krunicu oko vrata i uzdali se u Marijinu pomoć i zaštitu. No osim pobjede koju su hrabri branitelji i pod cijenu života izvojevali da bismo mi danas imali slobodnu državu i budućnost, potrebna je i pobjeda koja se tra-

jno ostvaruje u srcu svakoga čovjeka kako bi naša Domovina bila izgrađena na pravim vrijednostima. Srce čovjeka svoju snagu nalazi u euharistiji, koja ga osnažuje i hrabri ustrajati u dobru. Upravo darivanjem sebe u euharistiji Krist iskazuje čovječanstvu ljubav svoga Presv. Srca.

Majka Marija će nam svojom ljubavlju i svojim primjerom pomoći da i sami radamo u svojem životu Boga i pronosimo ga dalje te izgrađujemo svoju Domovinu i bolji svijet na duhovnim i evanđeoskim vrijednostima kako bismo po Mariji došli k Isusu koji je vječna luka našega života prema kojoj stremimo, zaključio je mons. Svažić.

Okupljeni vjernici, slijedeći primjer službenice Božje Majke Krucifikse, na kraju misnoga slavlja, predvođeni mons. Svažićem u procesiji su s upaljenim svijećama pjesmom i molitvom pozdravili Blaženu Djevicu Mariju.

s. Lidija Turić

Vjernici i sestre u procesiji

Prva obljetnica riječkoga ogranka Zajednice “Srce Isusovo”

vlč. Siniša Vujčić i Zajednica “Srce Isusovo”

Prvna obljetnica Zajednice “Srce Isusovo” obilježena je 16. rujna misnim slavlјem koje je predvodio vlč. Siniša Vujčić u prepuноj samostanskoj kapeli Družbe Presvetog Srca Isusova na Pomeriju.

U propovijedi vlč. Vujčić je istaknuo: “Današnje evanđelje govori kako je Isus obilazio gradove i sela propovijedajući Radosnu vijest, propovijedajući i darujući utjehu svakomu tko ga je susretao. Pritom je nailazio na razne teškoće s kojima se i vi danas susrećete u svojim obiteljima, u svome životu i upravo tu nam je potrebna molitva, Božja prisutnost, njegova milost i milosrđe.

Vaše veliko odricanje, okupljanje i molitva ispred katedrale sv. Vida mnogima je bilo čudno, mnogi su se pitali radi čega se to događa, radi čega se oni okupljaju, što to oni mole, zašto je to potrebno. Plodove molitve i ustrajnosti već vidite i vidjet ćete ih i u budućnosti.” Vlč. Vujčić je zaključio: “Poz-

vani smo danas jedni drugima pružiti Kristovu ruku jer smo svi kristoliki, svi smo Krist, i ako ujedinjeni u ljubavi ustrajemo u molitvi, zasigurno nas Bog neće zaboraviti. Neka ustrajnost i žar koji ste osjetili ostane u vama.”

Na kraju misnoga slavlja prisutnima se obratila s. Dobroslava Mlakić riječima: “Još jednom Bogu hvala za godinu zajedništva, u molitvi, u radosti, u ljubavi Božanskoga Srca. Cilj Zajednice “Srce Isusovo” je molitva i rast u ljubavi, vjeri, nadi. Mislim da je ova zajednica osluhnula i poslušala glas pape Franje kroz evangelizatorsku uličnu akciju. Drago mi je što ste se odlučili Bogu zahvaliti u ovoj stoljetnoj kapelici Presv. Srca Isusova koju je upravo podigla velika evangelizatorica ovoga grada službenica Božja Majka Marija Kručifksa Kozulić. Ona je prije 130 godina od obitelji do obitelji evangelizirala i pripremala ljudе za sakramente. Iako je nailazila na mnoge teškoće, imala je odvažnost u vjeri.

Želim da i sljedeću godinu nastavimo koračati u odvažnosti vjere, nade i ljubavi, da rastemo u ljubavi prema Bogu i bližnjemu, ali i međusobnoj ljubavi te da tu ljubav svjedočimo u ovome gradu, u svojoj obitelji i cijeloj našoj Domovini”, zaključila je s. Dobroslava.

Zajednica “Srce Isusovo” osnovana je prije četiri godine u Zagrebu pod vodstvom isusovca p. Ivana Ike Mandurića i vjernika laika Alana Hržice te djeluje u dvadesetak hrvatskih

gradova, a pokretač riječke zajednice je Rade Vujnović. Zajednica se okuplja svaki utorak u 20 sati ispred katedrale sv. Vida u svrhu molitve, slavljenja i zahvale Gospodinu i njegovoj Presvetoj Majci. Duhovno vodstvo predvode časne sestre Presvetog Srca Isusova koje se članovima pridružuju u molitvi utorkom, dok se svakoga petka u 20 sati u samostanu Presvetog Srca Isusova na Pomeriju održavaju biblijsko molitveno-meditativni susreti.

Maja Kuljiš

Gimnazijalci u duhovnoj oazi

Dvadeset učenika 3b razreda Prve riječke hrvatske gimnazije pod vodstvom vjeroučitelja Miroslava Radića posjetilo je 23. rujna buduće svetište službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. U ovoj duhovnoj oazi, u središtu Rijeke, Pomerio 17, učenike je srdačno primila sestra Presvetog Srca Isusova Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze, upoznavši ih sa životom i djelovanjem

velike riječke dobrotvorce koju su s pravom stanovnici Rijeke prozvali Riječkom Majkom.

Nakon obilaska spomen-sobe u kojoj je preminula buduća blaženica, učenici su obišli prekrasan samostanski vrt i okrijepili se kolačima i sokovima koje su im domaćini poslužili. Bili su ugodno iznenađeni svime što su čuli i vidjeli, a osobito ih je dirnula dobrota i gostoljubivost sestara.

M. Radić

Gimnazijalci i vjeroučitelj Miroslav Radić

Krizmanice i Majka Krucifiksa

Povodom dana preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, 29. rujna ove godine, u prostorijama samostana u Slatini s. Krešimira Vuleta i s. Mirjam Živković, novakinja, održale su jednoj skupini krizmanica katehezu o životu i djelu Majke Krucifikse. Prije toga djevojke i sestre pomolile su se u samostanskoj kapelici Gospe Lurdske.

Na početku kateheze djevojkama smo predstavile Družbu i Utemeljiteljicu, one su sa zanimanjem i znatiželjom pratile slike i riječi iz njezina života obilježena služenjem Bogu i ljudima. Najviše im se svidjelo što je Majka sve činila iz ljubavi te nije tražila nikakva uvrata ili nagrade.

Djevojke su u razgovorima upoznale djelovanje sestara Družbe još od samoga početka, a osobito rad sestara ovdje, u Slatini. Kako bi kući ponijele nešto što će im ostati u srcu, svaka je djevojka izvlačila papiriće s mislima Majke Utemeljiteljice te izrekla svoje mišljenje. Katehezu smo završile zajedničkim druženjem uz vesele duhovne šansone te okrepnu sokom i kolačima.

s. Mirjam Živković

Posjet učenika OŠ "Gelsi"

Učenici i vjeroučiteljica Katica Dessardo

Prije dvije godine u OŠ "Gelsi" osmislili smo i počeli provoditi projekt "Porte" – "Vra-

ta". Ideja je bila da imenujući naše učionice po važnim osobama iz prošlosti našega grada Rijeke pridonesemo boljem poznavanju naše povijesti i vlastitoga identiteta.

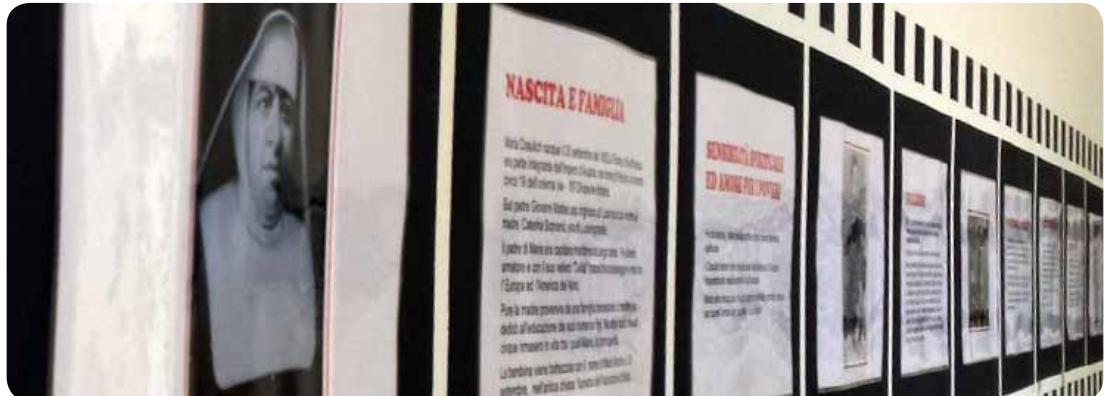
Jedna od učionica je posvećena Majci Mariji Krucifiksi Kozulić! Već na početku projekta vjeroučiteljica Katica Dessardo iz osmoga razreda dobro je proučila njezin život i djelo te ga je prikazala u slikama duž cijelog jednog zida, posjetili smo Kuću sestara gdje nas je ugostila s. Dobroslava i na kraju i mi smo u školi ugostili nju.

Rad na projektu se nastavlja. Ove školske godine grupica vjeroučiteljica iz šestoga razreda dobila je zadaću upoznati Riječku Majku. Osim aktivnosti u školi, opet smo 12.

listopada posjetili samostan Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju. I ovaj put nam je domaćin bila s. Dobroslava. Prava avantura: provela nas je kroz "vrijeme", otkri-

la sve "tajne" buduće svetice i osvojila djecu svojim znanjem, jednostavnošću i toplinom. Možemo samo obećati: vratit ćemo se!

Katica Dessardo, vjeroučiteljica

Marija Krucifiksa u OŠ "Turnić"

Vjeroučitelj Ivo Pranješ s učenicama Lucijom i Laurom

Učenici 6a razreda Osnovnoj školi "Turnić", u utorak 15. studenoga, obrađujući nastavnu jedinicu "Redovnici i redovnice u Crkvi", na poticaj vjeroučitelja istraživali su povijest i osnivače pojedinih crkvenih redova i družbi. Istraživački rad je kod učenika izazvao oduševljenje i radost.

Neki su istraživanje odlučili provesti samostalno, a neki u paru i prezentirati razredu rezultate o povijesti i osnivaču pojedinoga crkvenog reda. Istraživali su tako o sv. Franji, sv. Dominiku, sv. Ivanu od Križa, sv. Klari i o mnogim drugima. Posebnu pozornost učenice Lucija Smojer i Laura Lisac, u desetominutnoj prezentaciji posvetile su Mariji Krucifiksi Kozulić, Riječkoj Majci. Učenice su govorile o njezinu životu i o Družbi sestara Presvetog Srca Isusova koju je utemeljila Majka Marija Krucifiksa Kozulić u našemu gradu Rijeci. Nakon izložene prezentacije, učenice su podijelile sličice s fotografijom i molitvom službenici Božjoj Mariji Krucifiksi i svi smo zajedno molili i utekli se njezinu zagovoru kod Boga.

Ivo Pranješ, vjeroučitelj

Biskup Komarica u Kući utemeljenja Družbe

mons. Franjo Komarica sa sestrama

Postulaturu službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić i zajednicu sestara Presv. Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci u nedjelju 16. listopada posjetio je banjalučki biskup mons. dr. Franjo Komarica koji je boravio u riječkim župama Sv. Križa na Srdočima i sv. Ivana Krstitelja na Škurinjama prigodom predstavljanja knjige "Ljubav. Sila. Domišljatost. Skidanje maski" i Zbornika radova Međunarodnoga studijskog dana u Banjaluci "Prešućivani zločin".

Uime sestara biskupa je pozdravila postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić i zaželjela mu dobrodošlicu u zajednicu Kuće utemeljenja Družbe, kuću u kojoj je živjela, djelovala i preminula Službenica Božja. Govoreći o Majci Krucifiksi i počecima Družbe, s. Dobroslava je istaknula kako su njezina djela bila djela milosrda te je i Družba rođena upravo iz brige za siromašne, iz milosrdne ljubavi prema Kristovim siromasima i malenima. Biskup je izrazio radost što se nalazi u Kući u kojoj je Službenica Božja započela svoje djelo, a u kojoj i danas traje djelo milosrdne Božje ljubavi. Potaknuo je sestre da se i dalje, u ovom vremenu, nadahnjuju karizmom Utetemeljiteljice

koja je svojim djelima svjedočila da u Božjem Srcu ima mjesta za sve ljude, da Bog ima srce za sve.

Biskup Komarica, njegov tajnik vlč. Boris Jorgić i član Europske akademije u Banjaluci gosp. Frano Piplović imali su priliku vidjeti i spomen-sobu blaženoga preminuća službenice Božje Majke Krucifikse.

"Zahvaljujem dobrom Bogu što sam danas prvi put bio na ovom povjesnom mjestu dragocjenog djelovanja Duha Svetoga u životu i po djelovanju vjerne i vjerodostojne Kristove suradnice Utetemeljiteljice ove dragocjene redovničke Družbe u ovoj mjesnoj Crkvi i u našemu narodu – Službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Zajedno s revnim njezinim duhovnim kćerima žarko molim Boga da je čim prije podigne na čast oltara te udijeli obilje svoga blagoslova budućnosti njezine drage mi Družbe", zapisao je biskup Komarica u spomen-knjizi na kraju susreta.

Nakon što su zajedno izmolili Molitvu za proglašenje blaženom Majke Marije Krucifikse, biskup Komarica zadržao se sa sestrama u srdačnom razgovoru i zajedničkoj pjesmi.

s. Lidija Turić

Susret učenika OŠ "Brajda" s Riječkom Majkom

Vjeroučitelj Zlatan Kupčak s učenicima

Srijeda, još samo jedan školski dan. Još samo jedna obična srijeda, 26. listopada ove godine i 6. školski sat, 8. i 6. razred kreće u posjet samostanu sestara Presv. Srca Isusova, nedaleko od naše Osnovne škole Brajde.

Više nije toliko običan... Ušli smo u velik, topao hodnik gdje nas je s vedrim osmijehom dočekala časna sestra. Krenuli smo stepenica-ma, kao što ih vidite u starim gradskim zgradama, iako je ova zgrada doista prekrasno uređena, a da ne spominjem božanski vrt o kojem će vam još kasnije pisati... Prva prostorija koju smo posjetili bila je suncem okupana, malena kapelica u koju smo se svi udobno smjestili... Cijelom tom šetnjom po, iskreno, neočekivano prekrasnom samostanu slušali smo o ženi koja je izgradila taj samostan, o Mariji Krucifiksi. Njezina plemenita djela kao što su gradnja Zavoda i škole za velik broj siromašne djece i predaja života Isusu Kristu promijenili su je iz bogate djevojke u plemenitu i dobру osobu. Razgledali smo još nekoliko

prekrasnih prostorija i svaka je odisala nekim svojim božanstvenim čarom. Naša zadnja stanica bili su ukusni, lagano tvrdi kroasani koji su u treptaju oka nestali s tanjura. Na manjem stoliću čekali su nas sokovi. Može se reći da je to svima bio omiljeni dio posjeta. Nakon zaslужene stanke za okrepnu zaputili smo se prema meni najljepšem, jedinstvenom i najposebnijem dijelu samostana, vrtu.

Nemojte misliti da pričam o bilo kakvom vrtu, ne, ne... Pričam o zelenom vrtu punom šarenoga cvijeća, ponekad u obliku srca i zvijezda... Puteljak vrta bio je ukrašen kamenjem, a u kutu vrta nalazi se lurdska špilja s fontanom uz zeleno raslinje. U središtu vrta svi smo se okupili kako bismo ovjekovječili fotografijom ovaj tako lijepi dan.

Iako možda to i nismo očekivali, zaista smo se lijepo proveli i saznali nešto više o životu časnih sestara i o njihovu božanstvenom samostanu.

Petra Milković, učenica 8. r.

Uz blagdan Svih svetih i Dušni dan

*Tko će uzići na goru Gospodnju,
tko će stajati na svetom mjestu njegovu?
Onaj u koga su ruke nedužne i srce čisto:
duša mu se ne predaje ispravnosti.*

Ps 24, 3-4

Uoči blagdana Svih svetih i Dušnoga dana kršćanski vjernici s posebnim pijetetom prisjećaju se svojih dragih pokojnika, pokušavajući na svoje zemaljske načine pokazati brigu i duhovnu vezu s preminulima.

Slijedeći taj duh, učenica Alberta i odgojiteljica Katarina, uime učenica i djelatnika Doma, posjetile su zajedničku grobnicu Družbe Presvetog Srca Isusova na riječkome groblju Kozala u kojoj je pokopana i Utemeljiteljica Družbe i našega Doma Marija Krucifiksa Kozulić. Zapalivši svijeću pomolile smo se za njezinu dušu i duše svih preminulih sestara, zahvalivši našoj Riječkoj Majci na svemu dobrom što je ostavila iza sebe.

Razmišljajući o misteriju smrti kao o novom početku u kojem više neće biti ni boli ni patnje, naša tuga za pokojnima se preobražava u radost jer "znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični jer vidjet ćemo ga kao što jest" (1 Iv 3, 2).

Alberta R., 3. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Hodočašće starijih sestara u Godini milosrđa

Ugodini Jubileja milosrđa, papa Franjo sve članove Crkve poticao je na različite načine da budu milosrdni kao Otac nebeski. U Buli najave Izvanrednog jubileja milosrđa naglasio je važnost hodočašća rekavši: "Hodočašće zauzima posebno mjesto u Svetoj godini, jer predstavlja put što ga svaka osoba prelazi u vlastitom životu. Sam je život putovanje, a čovjek je putnik, hodočasnik koji kroči putom koji vodi prema željenom cilju. Hodočašće je, dakle, poticaj na obraćenje" (*Lice milosrđa*, br. 14).

Ravnajući se poticajem Svetoga Oca,

za sve sestre planirano je na razini Družbe hodočašće u Trst 19. studenoga, na mesta gdje je boravila i djelovala službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Za starije i bolesne sestre iz Kuće matice taj bi put u Trst bio prenaporan, pa su na prijedlog predstojnice s. Velimire Marinović 16. studenoga hodočastile na Trsat.

U radosnom raspoloženju, moleći krunicu Milosrdnom Isusu, krenule smo kombijem na Trsat, gdje nas je dočekala naša Majka Milosti, Gospa Trsatska. Moleći obišle smo oltar i zadržale se pred likom Gospe Trsatske

Sestre ispred zavjetne špilje Gospe Lurdske

U spomen-sobi Majke Utemeljiteljice

iznoseći joj svoje zahvale, molbe i zavjete te smo potom zajedno izmolile molitve za potpuni oprost u Godini milosrđa. Obišle smo i kapelicu zavjetnih darova, upalile svijeće za nova duhovna zvanja u našoj Družbi i cijeloj Crkvi, za cijelu Družbu i naše preminule sestre. I dok smo palile svijeće i molile, javila se ideja da bismo mogle posjetiti i sestre u samostanu Presv. Srca Isusova te razgledati spomen-sobu naše Majke Utemeljiteljice. Sve smo rado prihvatile taj prijedlog. Nazvale smo s. Dobroslavu Mlakić, postulatoricu, koja se obradovala ovoj iznenadnoj najavi i u raspoloživosti i otvorenosti srca rekla da smo dobrodošle.

Stigavši u kuću najprije smo se pomolile u kapelici, a s. Dobroslava nam je na vrlo lijep način ispričala povijest kapelice i kipova koji se u njoj nalaze. Svi kipovi (Marija Bezgrješna, sv. Josip i sv. Antun Padovanski i Srce Isusovo koje se odnedavno nalazi na glavnom olтарu) potječe iz vremena Majke Marije Krucifikse i za nas su relikvije drugoga reda, jer ih je ona nabavila i dotala svojim rukama. Sljedeća postaja našega hodočašća bila je soba preminuća naše Majke Utemeljiteljice. S. Dobroslava nam je ukratko izložila i približila veličinu i karizmu njezina lika koju je naša Družba naslijedila i nastoji je živjeti danas u ovim prilikama. Mogle smo pogledati postav-

ljene paneo koji su nam progovorili o velikoj ljubavi Službenice Božje prema siromašnima i napuštenima. Boraveći u prostorijama u kojima je u svoje vrijeme živjela naša Majka, osjetile smo njezinu blizinu i prisutnost kao i poticaj da se svim silama damo Bogu na raspolaganje kroz rad, žrtvu i molitvu, kako je i ona to činila. U spomen-sobi izmolile smo molitvu za njezino proglašenje blaženom i svetom. Potom smo sišle u samostanski vrt i pred špiljom Gospe Lurdske, koju je Majka Krucifiksa 1911. dala sagraditi kao zahvalu za svoje ozdravljenje, posjet završile molitvom i pjesmom nebeskoj Majci Mariji. Na kraju sestre su nam u blagovaonici pripremile slatka iznenađenja, na čemu im zahvaljujemo.

Radosne i zahvalne Bogu i sestrama koje su nam omogućile hodočašće, vratile smo se u Kuću maticu planirajući neko novo hodočašće. Zaključili smo da se mnogo toga može samo kada se hoće. Zahvaljujemo s. Velimiru i s. Hermini koje su bile u pratinji sestara i svima koji su nam dan hodočašća učinili lijepim. Molimo službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić da nas sve zegovara da po uzoru na nju naslijedujemo Isusa i Mariju u vjernosti, poniznosti i predanju u Božju volju.

s. Nives Stubičar

Putovima službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić II.

Sestre u kapucinskoj crkvi na Montuzzi

Ugodini Jubileja milosrđa nastojali smo upoznavati Božju ljubav i milosrđe i dijeliti ih onima koje smo susretali. Svjesni smo kako nas Bog predusreće, pomaže i nadilazi svojim milosrdjem u kojem i mi nalazimo snagu za djela milosrđa. U Buli najave Izvanrednog jubileja milosrđa papa Franjo je rekao: "Pogleda upravljenja prema Isusu i njegovu milosrdnom licu, možemo iskusiti ljubav Presvetoga Trojstva. Isus je primio od Oca poslanje da objavi otajstvo Božje ljubavi u njegovoj punini: 'Bog je ljubav' (1 Iv 4, 8.16), kaže evanđelist Ivan prvi i jedini put u cijelome Svetom pismu" (*Misericordiae vultus*, br. 8). To nam je bio poziv da se još jednom prisjetimo bezuvjetne Božje ljubavi kojom nas ljubi unatoč našim nevjernostima. Bog je svoj narod u Staromu zavjetu često poticao na sjećanje svega što je za njih učinio u svojoj ljubavi kada ih je izveo iz egipatskoga ropstva. Isus je također svoje učenike poticao da pogledom zahvalnosti gledaju u prošlost svoga naroda. Sjećanje na Božje djelovanje u našim životima i zahvalnost za njih je nešto što bi trebalo resiti svaku od nas. Marija nam

je primjer kada u Hvalospjevu kliče: "Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo!" (Lk 1, 49). Crkveni dokumenti trajno pozivaju posvećene osobe da se vrate na korijene i duh koji je pokretao utemeljitelje te iz te perspektive otkrivaju nove načine djelovanja u sadašnjem vremenu. Potaknute riječima pape Franje odlučile smo i mi kao Družba sestara Presvetog Srca Isusova učiniti jedno hodočašće u Godini milosrđa. Izabrale smo Trst, gradić u kojem je djelovala Utemeljiteljica Družbe, službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Organizaciju puta preuzeila je s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje blaženom i svetom Riječke Majke.

Rano ujutro 19. studenoga dvadeset devet sestara krenulo je autobusom prema Trstu. Na početku putovanja pomolili smo se za sretnan put, a sve prisutne sestre i vozača autobusa pozdravila je vrhovna glavarica s. Nives Stubičar. U kratkim crtama objasnila je zašto je mjesto našega hodočašća Trst i preporučila da se u molitvi sjetimo svih koji su prije nas i koji će poslije nas svoj život i poslanje graditi na karizmi Majke Krucifikse koja je svoj život i rad pretvorila u milosrdno sagibanje nad potrebite. Svoj pozdravni govor završila je citatom pape Franje: "Iz srca Presvetoga Trojstva, iz najveće dubine Božjega otajstva, izvire i neprestano se obilno izlijeva velika rijeka milosrđa. Taj izvor neće nikada presušiti, bez obzira na to koliki se na njemu napajaju. Svaki put kada ga netko treba, može mu pristupiti, jer je Božje milosrđe beskrajno. Toliko je dubina u njemu sadržanoga otajstva neistraživa, toliko je neiscrpno bogatstvo koje iz njega izvire" (*Lice milosrđa*, br. 25).

Za vrijeme putovanja od Rijeke do Trsta s. Dobroslava nam je objasnila zašto su za nas i našu Majku Utemeljiteljicu važna mjesta koja ćemo posjetiti. Govorila je o duhovnosti i apostolskoj djelatnosti Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova, iz koje je "rođena" naša Družba, kako je to zapisala Majka Utemeljiteljica. Zatim nam je govorila o utjecajima kapucina fra Arkandela iz Camerina (1821. - 1900.), koji je utemeljitelj spomenute Udruge i suutemeljitelj Družbe. Fra Arkandeo je bio 21 godinu duhovnik Marije Kozulić, a pratio ju je do svoje prebažene smrti. Zatim smo slušali o pastoralnom i karijativnom djelovanju Marije Kozulić u Trstu te o Zavodu Presvetog Srca Isusova. Po dolasku u Trst, nakon nekih tehničkih poteškoća, stigli smo pred katedralu sv. Justina, mučenika, čiju nam je povijest i sve zanimljivosti koje su vezane uz njegov život te o relikvijama i grobovima koji se nalaze u njoj vrlo jasno predstavio gosp. Sergio Schiberna. Nakon toga krenule smo prema kapucinskoj crkvi gdje nas je čekao p. Rozo Palić, koji je predvodio euharistijsko slavlje. Prije mise o povijesti izgradnje crkve i povijesti dolaska kapucina u Trst ispriporijedao nam je fra Francesco, kapucin. Već tijekom puta s. Dobroslava nas je potaknula da dobro razgledamo velebnu i prekrasnu kapucinsku crkvu iz koje je mnogo detalja preuzela Marija Kozulić i ugradila u svoju duhovnost i pobožnosti.

U nadahnutoj propovijedi p. Rozo je istaknuo kako je važno vraćati se na korijene. Naši korijeni su u Božjemu Srcu i iz tih korijena trebamo živjeti. To Srce nas preporuča. Oganj Božje ljubavi čisti nas i daruje nam novi život. Neminovno je da nam u životu dolaze situacije i problemi koje ne možemo svojom snagom riješiti. Isus ima ključ kojim može riješiti sve što nam se čini zaprekom. Pozvani smo biti ljudi svjetla, ljudi života.

U životu je važno napraviti iskorak i živjeti radost uskrsnuća. Marija Kozulić znala je učiniti taj iskorak i u potrebitima prepoznati lice Božje. To je put i za svaku od nas.

Liturgijsko sviranje predvodila je s. Valentina Marinović, a sestre pjevačice su uljepšale liturgijsko slavlje. Nakon pričesti otpjevale smo Himnu Družbe. Na kraju smo posjetile sestre klarise franjevke misionarke od Presv. Sakramenta. One sada žive u zgradi koju je sa svojim suradnicama za potrebe Udruge gradila Marija Kozulić, a koja je pod neobičnim okolnostima oduzeta i darovana njihovoj redovničkoj zajednici. Na pročelju zgrade stoji natpis kao i na našoj kući na Pomeriju: *Istituto del Sacro Cuore di Gesù*. Sestre su nas lijepo primile i u njihovim prostorijama smo blagovali ono što smo ponijeli. Vrijedne kuharice s Drenove s. Viktorina, s. Hermina i s. Augustina u suradnji sa s. Bernardinom, ekonomom i s. Velimirom, predstojnicom, pripremile su nam svega u izobilju. U kapelici samostana izmolile smo molitvu za proglašenje blaženom i svetom službenice Božje Majke Marije Krucifikske Kozulić i krenule smo natrag kući.

Zahvaljujemo Bogu za sve milosti koje smo primile na ovom hodočašću. Također hvala svim sestrama koje su uložile trud da nam bude blagoslovljeno hodočašće: s. Dobroslavi za stručno vođenje, s. Valentini za sviranje i sestrama koje su svojim pjevanjem uljepšale liturgijsko slavlje, sestrama predmoliteljicama na putu, sestrama kuharicama za spremljeni objed i svima za sudjelovanje. Nadamo se da ćemo imati prilike i dalje upoznavati, a još više naslijedovati Majku Krucifiksu u njezinoj duhovnosti i karizmi. Zato i svaki dan vapijemo: službenice Božja Majko Marijo Krucifiksa, zagovaraj nas.

s. Nives Stubičar

Knjiga preporuka u zagovor Riječkoj Majci

UPostulaturi za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u nedjelju 27. studenoga otvorena je Knjiga preporuka u zagovor Riječkoj Majci. Postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić kaže kako je inicijativa došla nakon učestalih telefonskih poziva i pisama slušatelja Radio Vatikana koja su elektroničkom poštom stizala u Postulaturu.

“Slušatelji koji redovno prate emisiju posvećenu Riječkoj Majci, a koja se svakoga 29. u mjesecu emitira na Radio Vatikanu, kontaktiraju nas i preporučuju se u molitve sestrama tražeći zagovor Riječke Majke. To nam puno znači u procesu za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.”

U Knjigu se upisuju molitve, nakane i potrebe svih koji nam se javljaju telefonski ili e-porukama. Sestre redovno mole i nadamo se da su molitve i uslišane, kao i da su slušatelji s nama u molitvi, rekla je s. Dobroslava. Na kraju je poručila da im slušatelji koji su ih kontaktirali i preporučili se u njihove molitve mogu javiti uslišanja.

Helena Anušić

Majka Mima, zaštitnica

sv. Nikola u dječjem vrtiću "Mima"

Dječji vrtić “Nazaret” Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci povodom Godine prenošenja vjere u Riječkoj nadbiskupiji pokrenuo je poseban godišnji projekt pod gesлом: “Prenositelji vjere – obitelj, Crkva, vrtić”, jer su to po sebi tri nenadoknadiva zasebna odgojna mjesta. U projekt su uključeni svi članovi obitelji, jer roditelji su prvi i glavni odgojitelji i trebaju biti prenositelji i svjedoci vjere svojoj djeci. Svakako, u odgoju osobito mjesto ima obitelj “koja je škola potpunije čovječnosti” (*Gaudium et spes*, br. 52), ali za cijeloviti odgoj potrebna je zajednička angažiranost i suradnja roditelja, crkvene zajednice i odgojitelja osobito u ranoj životnoj dobi čovjeka.

U sklopu toga projekta u vrtičkoj skupini DV "Nazaret" – P. O. "Mima" odgojiteljice su zajedno s voditeljicom s. Mirjanom Nikolić za svetkovinu Svih svetih učile i naučile djecu najosnovnije podatke o životu njihovih svetih zaštitnika ili zaštitnica, čije ime nose, jer sveci su bili veliki prenositelji i svjedoci vjere. Djeca su za svoje svete zaštitnike pokazala veliko zanimanje te su rado i ponosno učili o njima. Naučeno znanje djeca su pokazala u petak 2. prosinca, na priredbi za sv. Nikolu, kada je svatko od njih recitacijom predstavio svoga svetog zaštitnika.

Međutim, Marijan Dodig, četverogodišnji dječak, kojega smatramo izmoljenoga i rođenoga po zagovoru Riječke Majke – Majčino dijete, recitirao je o njoj sljedeći stih:

"Majka Mima – Marija Krucifksa Kozulić,
Družbu Srca Isusova je osnovala
potrebnima pomagala,
hranom i ljubavlju ih hranila,
i na glasu svetosti je usnula."

s. Dobroslava

Riječka Majka u župi sv. Ane na Gornjoj Vežici

Na poziv vlč. Michelea Cittadina, župnika Župe sv. Ane na Gornjoj Vežici u Rijeci, u nedjelju 11. prosinca na župnim misama s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje svetom i blaženom Riječke Majke predstavila je vjernicima život i djela buduće blaženice.

Vjernici su mogli čuti o socijalnim i vjerskim prilikama u kojima je Marija Krucifiksa živjela i djelovala, o njezinu odgoju, bogatom duhovnom životu koji otkriva žarku želju za pripadanjem Bogu, sjedinjenju s Kristom Zaručnikom, predanom služenju braći i sestrama te o izazovima u kojima se nalazila u raznim razdobljima svoga života. Posebno su bila dojmljiva pisma iz života Službenice Božje koja otkrivaju njezinu zauzetost za Boga i čovjeka. Imali smo priliku čuti i pismo jedne misionarke koju je Riječka Majka spasila s ulice te Majčino pismo u ko-

jem moli gradonačelnika Rijeke za pomoć siromašnima, budući da njezine snage nisu dostatne u borbi protiv zala svoga vremena.

Postulatorica kauze Službenice Božje osobito je naglasila kako je svjedočanstvo sveta života Majke Marije Krucifikse poticaj i primjer svim vjernicima u Godini prenošenja vjere, jer je vjernici ne samo primila nego duboko u vjeri živjela i konkretnim djelima je svjedočila.

Na župnim misama vjernici su pozvani na dokumentarni film o Službenici Božjoj koji je prikazan u 17 sati. Tom prilikom vlč. Michele i postulatorica s. Dobroslava govorili su o Riječkoj Majci te su na kraju podijeljene i sličice s molitvom za zagovor i beatifikaciju. U blizini ulaznih vrata crkve postavljena je i njezina slika te su vjernici pozvani da joj se utječu kao zagovornici u svojim potrebama.

vlč. Goran Žan Lebović Casalonga

Nadbiskupski Ordinariat – Rijeka

Ivan Pavao II. br. 1, 51000 RIJEKA

Duhovna obnova grada Rijeke – „Rijeka milosti u luci zajedništva“*

O B A V I J E S T

Poštovani župnici!

U razdoblju od 9. do 11. lipnja 2017. godine održat će se trodnevna Duhovna obnova grada Rijeke u Dvorani Mladosti na Trsatu za sve vjernike naše Nabiskupije.

Naime, u sklopu Projekta "Rijeka milosti u luci zajedništva" organizirat će se pet pripremnih dogadaja od prosinca do svibnja 2017. koji će imati cilj duhovno pripremati i voditi vjernike Riječkog prstena prema centralnom i glavnom dogadaju – Duhovnoj obnovi – koja se u gradu Rijeci nije održala već više od 10 godina. Neke od takvih aktivnosti vezane su za one postojeće poput Planinarskog križnog puta i Duhovskog bdijenja uoči Duhova, a neke su samostalne i inovativne, direktno vezane za cilj Projekta ("Svjedoci vjere među nama", "Kateheze za mlade" i "Obiteljski vlak").

Projekt započinje u srijedu, 14. prosinca 2016. godine, u 17.30h dogadjajem pod nazivom "Svjedoci vjere među nama" u samostanu sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriu gdje će se održati glazbeno-scenski nastup. Potom slijedi procesija do crkve Majke Bože Lurdske na Žabici gdje će nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić predvoditi euharistijsko slavlje u 19.00h s nakanom proglašenja blaženima Majke Marije Krucifikse Kozulić i fra Ante Tomičića, zagovornika Projekta, uz zaštitnika grada Rijeke sv. Vida i Majke Božje Trsatske.

Ovim putem molimo Vas da obavijestite Vaše župljanje o nadolazećem događanju, kako bi što više vjernika podržalo ovu inicijativu, kako sudjelovanjem, tako i animiranjem i molitvom.

Vaši dekani poslat će Vam čitav projekt kako biste imali potpuni uvid, a mi Vam se unaprijed zahvaljujemo na suradnji! Nadamo se kako će ovaj Projekt biti prepoznat kao potreban u našoj Riječkoj nadbiskupiji od strane svećenika, redovnika i redovnica, vjerničkih udruga i zajednica te voden u suradnji i zajedništvu riječke Crkve.

Hvala Vam i svako dobro!

Organizacijski odbor Duhovne obnove grada Rijeke

Programom pod nazivom "Svjedoci vjere među nama" u srijedu 14. prosinca započeo je projekt duhovne obnove grada Rijeke koji će se do lipnja 2017. odvijati pod nazivom "Rijeka milosti u luci zajedništva". Početak programa održao se na 110. obljetnicu kako je Riječka Majka, Marija Krucifiksa Kozulić, u Rijeci počela s duhovnim vježbama i obnovama za djevojke i žene.

Organizacijski odbor, u suradnji sa sestrama Presvetog Srca Isusova na Pomeriju i braćom franjevcima kapucinima samostana Gospe Lurdske u Rijeci, organizirali su program koji je započeo u spomen-sobi službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić gdje je okupljene sa životom buduće blaženice upoznala postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Naglasila je kako djela

milosrđa Riječke Majke danas nasljeđuju sestre Družbe koju je Marija Krucifiksa osnovala - Družbe Presvetog Srca Isusova. I Marija Krucifiksa i fra Ante Tomičić bili su apostoli Rijeke. Svojim životom i djelima naviještali su evanđelje, rekla je s. Dobroslava. Na kraju je podsjetila na riječi Riječke Majke: "U jedinstvu je snaga", dodavši kako se iste riječi danas naslanjaju na geslo projekta: "Rijeka milosti u luci zajedništva".

Program je nastavljen u dvorani Ženskoga učeničkog doma "Marija Krucifiksa Kozulić" na Pomeriju glazbeno-scenskim nastupom djevojaka koje stanuju kod sestara u Domu. Prigodnu riječ uputila je vrhovna glavarica Družbe s. Nives Stubičar. Osvrćući se na Godinu prenošenja vjere u čijem znaku je Riječka nadbiskupija, istaknula je kako je Riječka Majka vjeru prenosila vjerskom poukom, ali još više svjedočanstvom Kristove ljubavi onima

Majka sve više privlači

koji su bili napušteni, siromašni, neuki i gladni ljudske i Božje ljubavi. Zato je 1899. osnovala redovničku zajednicu dajući joj svrhu i cilj kojem trebaju ići. Ljubavlju Kristova Srca ljubiti Boga i bližnje, bila je misao koja ju je vodila u radu, molitvi i žrtvi, rekla je s. Nives. "Izgradnja ove zgrade u kojoj se sada nalazimo, ali i izgradnja nove zajednice nije išla bez križa, osporavanja, ali milost Božja, jaka vjera i ustrajnost učinile su da i danas Družba živi i nastoji prenositi karizmu Majke Uteteljilice radeći s djecom u jaslicama, vrtićima, mladima u školi i župama, Učeničkom domu te starijima."

Nakon programa u Ženskom učeničkom domu, krenula je procesija s upaljenim svijećama, ulicama preko stuba Marije Krucifikse do crkve Gospe Lurdske gdje je misno slavlje predvodio riječki nadbiskup i metropolit mons. dr. Ivan Devčić s nakanom proglašenja blaženima službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić i sluge Božjega fra Ante Tomičića. Prigodnu riječ uime Organizacijskog odbora na početku mise uputio je fra Tomislav Faletar kazavši kako je ovo prvi u nizu projekata koji će se održati prije velike duhovne obnove u lipnju 2017.

Nadbiskup je na početku propovijedi zahvalio organizatorima, članovima

Franjevačkog svjetovnog reda, Frami i Marijanskog vinkovskoj mlađeži te izrazio nadu da će se u projekt uključiti i druge zajednice koje djeluju u Riječkoj nadbiskupiji. Govoreći o slugama Božjim Mariji Krucifiksi Kozulić i fra Ante Tomičiću, kazao je kako su oboje imali srca puna ljubavi za druge. Bili su otvoreni svakom čovjeku i slušali vapaje svih. Potaknuo je vjernike da po uzoru na njih otvore svoja srca te da plod započetog projekta i velike duhovne obnove koja će biti od 9. do 11. lipnja 2017. bude pastoral srca i ušiju koje će slušati potrebe bližnjih. Nakon mise, vjernici su se u procesiji spustili u kriptu crkve i pomolili se kod groba fra Ante Tomičića.

Projekt pod imenom "Rijeka milosti u luci zajedništva" imat će još četiri aktivnosti prije središnjeg događaja koji je u lipnju 2017.: Kateheze za mlade (siječanj – ožujak 2017.), Planinarski križni put (1. travnja 2017. – u suradnji s organizatorima), Obiteljski vlak (svibanj 2017. – u suradnji s Uredom za obitelj Riječke nadbiskupije) i Duhovsko bdjenje (3. lipnja 2017. – u suradnji s Uredom za mlade Riječke nadbiskupije). Središnji događaj, trodnevna duhovna obnova, održavat će se od 9. do 11. lipnja 2017. u Dvorani mladosti na Trsatu.

Helena Anušić

Majka Marija Krucifiksa Kozulić i fra Ante Tomičić

Molitveno-scenski susret, 14. prosinca 2016.

17,30 sati

- okupljanje u samostanu Sestara Presvetog Srca Isusova, Pomerio 17
- tijekom posjeta spomen-sobi Majke Marije Krucifikse Kozulić - Riječke Majke govorit će o njezinu životu i djelima postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić; zajednička molitva prisutnih za njezino proglašenje blaženom
- slijedi glazbeno-scenski nastup učenica Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić i Frame Žabica

18 sati

- Suzana Ravrašan o projektu Duhovne obnove "Rijeka milosti u luci zajedništva"
- riječ dobrodošlice s. Nives Stubičar, vrhovne glavarice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova

Glazbeno-scenski program:

1. "Zdravo Marijo" riječi Majke Marije Krucifikse - Učenice Doma
2. Molitva Majke Krucifikse I. - Marija Begović
3. "Pjesma bez riječi" op. 67 br. 4., F. Mendelsshona - Karla Sorčić na harmonici
4. Crtice o životu fra Ante "Vrijeme šutnje i opreza", autora fra Zlatka Šafarića - Ivana Bačić
5. "Rijeke žive vode" Arijane Meštrović - Ivan Ferderber i učenice Doma
6. Molitva Majke Krucifikse II. - Marija Begović
7. "Arabesque" C. Debussyja - Sara Selmanović na klaviru
8. Crtice o životu fra Ante "Cigaretete s druge strane Cetine" autora fra Zlatka Šafarića - Ivana Bačić
9. "Žive vode tecite" - vokalna solistica Tina Galant
10. Molitva Majke Krucifikse III. - Marija Begović
11. "Slavu mu dajmo" - Sara Selmanović na gitari i vokalna solistica Neli Salković
12. Crtice o životu fra Ante "Umro je svetac grada Rijeke" autora fra Zlatka Šafarića - Ivana Bačić

18,40 sati

- pjevana procesija sa svjećicama prema crkvi Gospe Lurdske - gitara Marko Mirošav

19 sati

- sv. misa za proglašenje blaženih Majke Krucifikse i fra Ante, predvodi riječki nadbiskup Ivan Devčić, animira VIS Osmijeh
- nakon sv. mise zajednička molitva na grobu fra Ante Tomičića za njegovo proglašenje blaženim

Mirjana se na Pagu moli i utječe Mariji Krucifiks

Tijekom svoga boravka u Rijeci u listopadu 2016. godine, gdje je bila u posjeti kod svoga brata blizanca Miroslava, Mirjana Gavranović r. Radić posjetila je svetište buduće blaženice Marije Krucifikse Kozulić.

S velikim zanimanjem razgledala je izložbu o životu Riječke Majke, njezinu spomen sobu i vrt sa špiljom Gospe Lurdske. Na svim mjestima se zadržala u molitvi za svoju obitelj, a posebno za dvojicu svojih sinova, koji se spremaju postati svećenici u dominikanskom redu, da ustraju na putu do

svećeništva. Tom prilikom je ponijela veći broj sličica kako bi na Pagu širila pobožnost prema ovoj velikoj dobrotvorki kojom se svi mi Riječani ponosimo i kojoj se utječemo u zagovor u duhovnim, tjelesnim i materijalnim potrebama. Nakon moje najstarije sestre Karmele iz Sarajeva, Mirjana je moja druga sestra koja je postala štovateljica Marije Krucifikse, a nadam se da će i treća sestra Marija koja živi u Manheimu iduće godine navratiti u ovu duhovnu oazu u središtu Rijeke.

Miroslav Radić

Trsatske stube - lijek za dušu i tijelo

Mnogi su pohodili i hodočastili na Trsat, a neki od njih taj su put prošli po Trsatskim stubama. U uvodnom dijelu samo ćemo se ukratko podsjetiti povijesnih crtica o našim dragim stubama. Trsatske stube, odnos-

no Stube Petra Kružića, polaze iz središta Sušaka, uz lijevu obalu Rječine, najstrmijim dijelom na Trsat. Dao ih je kao zavjet izgraditi kapetan Klisa Petar Kružić još 1531. te su u početku imale 128 stepenica. Gornji dio stuba

je 1725. dao sagraditi Gavro Aichelburg, vojvoda štajerski, kranjski, koruški. Danas ima ukupno 539 stuba do platoa Šetališta Joakima Rakovca, a do same crkve 561 stuba, što predstavlja konačni broj. Prema predaji, 10. svibnja 1291. andželi su prenijeli Bogorodičinu kućicu iz Nazareta na Trsat, gdje je bila do 10. prosinca 1294., kada je prenesena u talijanski grad Loreto. Na mjestu Svetе kućice knezovi Frankopani podigoše spomen-crkvu, a 1367. postaviše u nju sliku Gospe Trsatske koju je prema predaji naslikao sv. Luka, a papa Urban V. darovao hrvatskim hodočasnicima koji su vili za povratkom kućice na Trsat. Godine 2017. obilježavamo 650. godinu toga velikog događaja.

Moje druženje s Trsatskim stubama počelo je davnih sedamdesetih godina prošloga stoljeća kad sam krenuo u Osnovnu školu "Trsat". Tada rijetko, no kako sam bivao stariji s njima bih se družio dva puta godišnje, i to oko blagdana Velike Gospe. Moje intenzivnije druženje s našim stubama započinje 2010., kada sam odlučio promijeniti poslovnu karijeru. Tako sam nekoliko godina gotovo svakodnevno „hodočastio“ Trsatskim stubama jer sam pohađao školu i fakultet koji su mi bili relativno blizu. Prijatelji i obitelj su me znali zapitkivati: „Kako možeš hoditi? Kako se ne umoriš? Kako ti se uopće da i kako ti ne dosadi to šetanje stubama?“ Odgovor je bio uvijek isti: „Čovjek se na sve navikne pa i na tjelesni napor. Ako si zdrav, to i nije neki napor. A duhovno? Ne treba niti govoriti što čovjek radi dok hodi Trsatskim stubama! Moli se!“ Jednostavno, kada mi se zna zarediti tjeđan da nisam prošao tim stubama,

odmah sam potaknut da se njima spustim do grada i istim korakom vratim kući na Trsat.

Hod Trsatskim stubama od grada do Svetišta traje dvadesetak minuta i natrag otprilike toliko. Osobito se divim starijima i nemoćnim te invalidnim osobama koji s krunicom u ruci lagano hode i moleći se uspinju do svetišta. Često se vide i turisti, pa i mladi koji idu u školu i na fakultet. Vidimo kako su naše drage Trsatske stube postale vrlo popularne i sve prisutnije u našim životima. Ne samo nama s Trsata, nego i šire. Trsatskim stubama mnogi turisti pred kraj skrenu cestom prema sv. Jurju i na Trsatsku gradinu, od kuda imaju predivan pogled na našu Rijeku. Da, i to je put Trsatskim stubama!

Trsatske stube nisu samo stube molitve i nade već i turistička atrakcija našega grada. Gledajući stube, ja na njima vidim sve one rijeke hodočasnika koje su se tijekom svih prošlih stoljeća njima spuštale i penjale, a među njima nadasve i našu Majku Krucifiksu. Majka Marija

Krucifksa čitav je svoj život hodočastila u Trsatsko svetište, najprije sa svojom obitelji moleći za očeva sretna putovanja po dalekim morima i oceanima, a kasnije sa svojim sirotim djevojčicama i svojim duhovnim kćerima, redovnicama Presvetog Srca Isusova. Ona je bila gorljiva štovateljica Majke Božje, njoj se utjecala u svim svojim potrebama, ali Mariju je nadasve naslijedovala u kreposti čistoće, poniznosti i jednostavnosti. Pa ugledajmo se u nju i molimo njezin zagovor u zajedništvu s našom nebeskom Majkom Marijom.

Neven Polegubić

RAZGOVOR S GOSPOĐOM LIVIJOM LÖWY KARADŽIJA

Moj topli dom

Gospođa Livija, Vi češće navratite u ovaj samostan i dom Riječke Majke. Molim Vas da kažete što Vas ovamo privlači i ukratko se predstavite čitateljima glasila *Riječka Majka*.

Dom Riječke Majke je i moj dom i ovam rado i s ljubavlju, radošću i zahvalnošću navraćam jer sam ovdje provela dio svoga teškoga i neizvjesnoga djetinjstva. No o tome kasnije. Rođena sam 21. srpnja 1934. u Rijeci. Po svome ocu Vidoru Löwyju sam Židovka. Otac mi je rođen u Madarskoj, a njegova se obitelj doselila u Rijeku 1915. godine. Majka Lujza r. Škrabolije je iz Ilirske Bistrice. Rođena

sam kao drugo dijete u obitelji sa šestoro djece. Talijansku osnovnu školu i gimnaziju završila sam u Rijeci.

Recite nam kako ste proveli svoje djetinjstvo i što je posebno označilo vaše rano životno razdoblje?

UDrugome svjetskom ratu, 29. lipnja 1944., mojega tatu su deportirali iz Rijeke preko Trsta u Dachau. Mama je to jutro pošla po hranu u Slavoniju, a Nijemci su došli po oca i pred nama ga odveli. Ostali smo sami s majkom. Starija sestra, imala je deset godina, radila je i pazila nas mlađe, jer je mama morala biti u potrazi za hranom. Grad su bombardirali Amerikanci. Onda je jedan pater smjestio nas dvije sestre u Institut braće Brancheta. Starija sestra skrivala se kod jedne gospođe, a mama, tri brata i nas dvije sestre u Institutu gdje smo malo živjeli u miru do svršetka rata.

Onda je mene i moju sestru Milviju, ne sjećam se tko, u lipnju 1945. doveo u Zavod Presvetog Srca Isusova na Pomeriju. Tu su tek započeli za mene mirni i tihi dani kod dobrih Kćeri Presvetog Srca Isusova. Voljele su nas i imale smo normalan život, kao da se novo sunce rodilo. Ostale su mi u najljepšem sjećanja sestre Lujza, Antonija, Agneza, Giovanna i majka Paola.

Zapravo, imale smo sreću i sretne smo što smo živjele u domu koji je izgradila za potrebite Majka Marija Krucifiks Kozulić. Tu sam provela zajedno sa sestrom jednu divnu, sretnu godinu.

Gdje ste poslije živjeli i što biste posebno istaknuli o tome kako ste proveli taj dio života?

Nakon što smo moja sestra Milvija i ja zajedno završile četvrti razred osnovne škole, sestre su nas 1946. uzele sa sobom i odvele u Pieris kod Gorizije, u Italiju. I tamo smo opet ostale

jednu godinu i završile peti razred. Bilo nam je predvino sa sestrama i kod sestara. I učitelja Capella Guarinija ne mogu nikada zaboraviti. Mnogo sam naučila od sestara u Rijeci i ondje. One su s nama molile i držale su nam kateheze. I na šetnjama smo molili i igrali se. Učile su nas o Bogu i o svećima. Iz toga razdoblja najviše se sjećam s. Marije Goretti.

Godine 1947. vratila sam se mami, a seka je bila prebačena u Institut braće Brancheta, gdje su komunisti odvezli moju braću. Nažalost, moja su braća i sestra tamo mnogo prepatili. Nastavila sam školu i živjela sam s mamom, no kasnije, nakon dvije ili tri godine, bili smo svi zajedno. Radila sam u Brodokomerku i Lošinjskoj plovidbi kao službenica.

Udala sam se za Žarka Karadžiju i imam dobrog sina Igora koji je oženjen. I on i snaha su mi dobri, Bogu hvala.

Vi ste dakle živjeli u domu Riječke Ma-

jke, pa molim da kažete što znate o njoj ili po čemu i kako ste je upoznali?

Kako sam već rekla, živjela sam u njezinu domu na Pomeriju i po djelima sestara upoznala sam i nju - kroz njihovu veliku ljubav, njihova djela i dobrotu Božju koju je ona živjela i prenosila na druge, na potrebite i svoje duhovne sestre koje ju nasljeđuju u tome. Bogu hvala što sam prošla kroz njezin dom i mnogo naučila u životu.

Što biste željeli posebno poručiti čitateljima glasila Riječka Majka?

Željela bih da svi pročitaju životopis službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić i da usvoje nešto iz njezina života jer svima nama njezin život može biti putokaz u opruštanju, ljubavi, svjetlu i dobroti prema Bogu i ljudima.

Razgovarala s. Dobroslava Mlakić

OTVORENA ŽIVOTU

Draga Majko, Božić je na vratima, a na vrata samostana svako malo netko pokuca. Tako je bilo i danas. Nahraniila si već gladne siromahe i trebalo je vrata zaključati prije počinka. U kapeli pred Isusom Tvoje srce osluškuje korake s ulice. Netko ispred samostana razgovara dovoljno glasno da možeš razaznati i glas dobre gospode koja je maločas donijela nešto hrane i odjeće. Čuješ kako neku ženu uvjerava da Ti nemaš više mjesta u svojoj kući jer su već svi krevetići popunjeni, a ionako oskudijevaš hranom za sve potrebne. Neki Te nemir obuzeo i nisi više mogla mirno sjediti. Hitrim korakom uputila si se prema vratima pred kojima si zatekla nekoliko promatrača i djevojčicu promrzlu od hladnoće. Znali su čija je i govorili su da ne priliči dovesti je k Tebi. Netko sa strane je dobacio da se već trebalo pobrinuti za nju i prije nego se rodila. Prekinula si njihovu raspravu privinuviš je uza se. Drhtala je, a male ruke čvrsto su držale Tvoju haljinu. Svjesna si da će biti teško naći neki kutak i za nju, ali nisi dvojila. Otvorila si joj vrata svoje kuće, svojega srca. Darovala si joj novi život. Svojom ljubavlju izvukla si je tame života u kojoj je živjela.

Da, Majko, Život se već bio očitovao u Tvojemu životu i Ti nisi mogla ne svjedočiti ga darujući i sama život drugima. Susret sa Životom svjedočila si cijelim svojim postojanjem, disanjem, sebedarjem, i mi smo danas tomu svjedoci.

Ljubav Te učila živjeti zato i nisi propuštala ljubiti Život i živjeti Ljubav svakodnevno. Znala si živjeti, u punini živjeti, neprestano ljubeći. Nisi čekala neki pravi trenutak kako bi činila velika djela, živjela si svaki dan kao dar satkan od malih trenutaka, malih djela ljubavi prema malim neznatnim ljudima. Doduše, mogla si i Ti, kao i mnogi drugi, vidjeti samo ono što nemaš i pravdati se da Ti nije moguće učiniti išta za druge. Ali ne, Ti tako nisi činila. Ti si promatrala Krista i razmišljala što možeš učiniti s onim što već imaš. Svjesna si, dobra Majko, da to, ma koliko i malo bilo, ne možeš zadržati za sebe. Iskusila si da se Bogu ne mogu dati samo djelići, nešto od suviška, nego upravo sve, jer si sve i primila od njegove ljubavi, od njegove punine, za druge. Trajno si u svojemu životu otkrivala tajnu Života: biti zrno, umrijeti i davati stosostruki rod, jer život se jedino množi kad se drugome daruje. Bivajući u prisutnosti Boga primala si od njegova bogatstva i naučila si to dijeliti drugima ne očekujući užvrat i sluteći da Bog upravo to želi, da se njegova dobrota i ljubav množi i živi i dalje. Tvoj život i Tvoja ljubav prema Bogu prepoznavala se u očima Tvojih bližnjih koji su bili gladni i žedni vode i kruha, Božje i Tvoje ljubavi.

I danas si, Majko, živo prisutna jer iz Tvojega života možemo čitati kako si voljela Boga služeći mu u najmanjima. Uistinu čovjek živi samo onoliko koliko ljubi. Ti si mnogo ljubila.

Hvala Ti, mila Majko, što si u toj malenoj nemoćnoj djevojčici zavoljela život i nama ga danas darovala, jer si svojim životom utrla jedan poseban put. Hvala Ti što si gledala naprijed i željela da i mi navješćujemo i životom svjedočimo onoga koji je jedini pravi Život. Hvala Ti jer se nisi oglušila na glas koji je dopirao do Tebe i dozivao Te. Hvala što se nisi bojala pogledati životu u lice, kada lijepom, a kojiput zaprljanom i tužnom kakav je bio i život malene djevojčice pred Tvojim vratima. Hvala Ti što si je voljela baš takvu kakva je bila, ili još više, usprkos tomu kakva je bila.

Djevojčici je toplo, dovoljno je danas jela, smiješi se. Ljubav je pronašla put. Novi život je rođen. Božić je!

s. Lidija Turić, SCJ

Pjesma Riječkoj Majci

Majko Krucifikso, buduća blaženice,
Od mladosti za Boga i s Bogom si živjela.
Svoje bližnje u potrebi nisi zaboravljala,
Njima si cijeli svoj uzorni život posvetila.

Od ranih godina rado si molila i postila,
Isus ti je uvijek bio put, život i istina.
Mariji si se zdušno molila i utjecala
I srce joj svoje puno ljubavi darovala.

Siromašnoj djeci i mladima u nevolji
Potpuno si se i radosno posvetila.
Za njih si živjela i u svemu im pomagala;
Vrtiće, sirotišta, oratorije i domove otvarala.

Prema bolesnicima si posebno osjetljiva bila,
Rado ih posjećivala i s ljubavlju njegovala.
Umiruće si tješila i za njih žrtve prinosa,.
Karitativno i socijalno neumorno djelovala.

I danas za bolesne tjelesno i duhovno,
Još više iz Neba se pomoli i zauzmi,
Siromašnima svih vrsta i uzrasta smjerno,
Njihovo siromaštvo na svoja leđa preuzmi.

Sad kad sretna si sa svim svetima,
Pomozi nama u našim teškoćama,
Da sretno s tobom u Nebo dođemo
I vječno Bogu pjesmu hvale pjevamo.

Miroslav Radić
21. srpnja 2016.

Miroslav Radić rođen je 1962. godine u Bugojnu, a odrastao u Gornjem Vakufu – Uskoplju. Od 1981. godine živi u Rijeci. Magistar je teologije, diplomirao pedagogiju i absolvirao organizaciju kulturnih djelatnosti. Objavio knjige pjesama *Gospodine otopi led mržnje* (Rijeka, 1992.), *Dobar dan vječnosti* (Zagreb, 2006.), knjigu meditacija *Milosno vrijeme* (Zagreb, 2014.) te zbirku pjesama *Sreća praznih ruku* (Zagreb, 2016.). Pjesme, meditacije i fotografije su mu objavljene u više časopisa i novina u Hrvatskoj, Belgiji i Francuskoj. Bavi se novinarstvom i umjetničkom fotografijom. Urednik je lista *Agape* koji izdaje Prva riječka hrvatska gimnazija, u kojoj radi kao vjeroučitelj te knjige *Mreža ljubavi* o radu Udruge sv. Vinka Paulskog u Rijeci. Oženjen je i otac troje djece.

Svakodnevno vas u molitvi prinosimo i povjeravamo Kristovu Srcu i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Draga postulatorice s. Dobroslava!

Drago mi je što na ovaj način mogu posvjedočiti i podijeliti radost uslišanja po zagovoru službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

Na misi i klanjanju u kapelici sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju, 29. lipnja u Rijeci, molio sam se našoj Majci Krucifiksi da moja kćer Laura sretno položi teški ispit iz fizikalne kemije na trećoj godini studija biotehnologije u Rijeci, koji već duže vrijeme nije mogla položiti. Drugi dan je pisala pismeni i položila, ali na usmenom ispitnu dio gradiva nije znala pa je morala za nekoliko dana opet polagati usmeni.

Bilo joj je zbog toga teško, kao i svima nama u obitelji, ali nismo gubili vjeru i nastavili smo moliti. Dvije njezine prijateljice su joj pred ispit puno pomagale pa je, uz njezin dodatni trud i Božju pomoć, a vjerujem i pomoć buduće blaženice Marije Kozulić, položila ispit.

Sad spoznajem da je pomoć bila trostruka: kćer je vratila izgubljeno samopouzdanje i duševni mir, prijateljice su pokazale konkretnu dobrotu i ljubav u nevolji, a cijela obitelj je doživjela posebno iskustvo zajedništva prošavši kroz jednu tešku i novu situaciju.

Hvala Ti, Riječka Majko, za pomoć i nebeski zagovor, a ja sada, još veći Tvoj štovatelj, u Stični, cistercitskom samostanu blizu Ljubljane gdje se trenutačno nalazim, u svih sedam dnevnih molitava uključujem i molitve Gospodinu za Tvoje što skorije proglašenje blaženom.

Uz pozdrav i Božji blagoslov Vama, dobra i plemenita sestra Dobroslava, i svim vrijednim sestrama Presv. Srca Isusova.

Zahvalni tata Miroslav Radić

P. S. U prilogu šaljem pjesmu Riječkoj Majci koju sam po nadahnuću i kao znak zahvalnosti danas napisao!

Poštovana,

s osobitim zadovoljstvom želim posvjedočiti istinito ozdravljenje po zagovoru Riječke Majke Marije Krucifikse Kozulić. Naime, moja supruga doživjela je nespretan pad i povrijedila

donji dio kralježnice. Bolovi su bili uistinu nesnosni tako da nije mogla spustiti na sjedalicu ili krevet bez posebne pripreme. Svako pomicanje ili ustajanje opet je izazivalo posebni postupak i možete zamisliti što to znači za osobu koja mora više puta dnevno ustajati, kretati se, ponovo sjedati. Upravo tih dana imao sam u rukama vaš list koji govori o utemeljiteljici Vašega reda Mariji Krucifiksi Kozulić. Pročitao sam i o mnogim ozdravljenjima i drugim životnim rješenjima po zagovoru Marije Krucifikse Kozulić. Ponukan time i sâm sam počeo moliti za zdravlje svoje supruge. I gle čuda. Nakon prvoga dana molitve supruga se počela osjećati znatno bolje. Nakon sljedećih nekoliko dana zdravlje se potpuno vratio i bolovi su nestali. Čvrsto vjerujem da je moja molitva uslišana i da je naša, nadam se buduća blaženica, izmolila kod Isusa ozdravljenje moje supruge. S osobitom zahvalnošću,

Lj. M., Rijeka

Drage sestrice u Isusu Kristu! Molite zagovor naše Majke Marije Krucifikse za moju nerođenu djevojčicu, da se živa i zdrava rodi, da uspješno privедем trudnoću do kraja i da budemo dobro i ona i ja. Dobri Bog vas sve blagoslovio!

Majka, 22. rujna 2016.

Drage sestre, u vaše molitve preporučujem svoju obitelj, obiteljske odnose, poslove i svoje financije. Zagovor Majke Marije Krucifikse Kozulić neka nas prati sve dane života. Hvala vam na svemu, Bog vas blagoslovio.

Andjela, 3. listopada 2016.

Drage sestre, molim Vas sjetite me se u molitvama i zagovoru Majke Marije Krucifikse Kozulić. Molim za mir u duši, hvala Vam.

Mirjana, 11. listopada 2016.

Drage sestre, imam jednu hitnu molitvenu potrebu. Večeras jedna meni jako draga osoba ide u bolnicu na operaciju srca, no neće odmah na operaciju jer se tlak mora stabilizirati. Ta osoba je bila na puno operacija srca i ova je označena kao rizična. Molim vas da vapijete da Gospodin vodi ruke doktora i samu osobu te da joj da snage da sve to izdrži i prezivi, a nama da dadne vjeru u njegovo čudo. Amen! Hvala vam, sestre.

Sara, 19. listopada 2016.

Drage sestre, Bog vas blagoslovio i pratio na svakom vašem koraku. Beskrajno vam hvala i ovim putem želim saopćiti jednu predivnu vijest i prve ste koje će za to saznati iz mojih usta. Možda ima jedno mjesec dana i zamolila sam vas da se pomolite za jedan mladi par koji je u braku da ih Bog blagoslovi djetetom i eto postat će baka prvi put. Ovo nije prvi put da pišem, nekoliko puta kad mi je trebala pomoći u molitvi napisala bih vam pismo i uvijek, ali uvijek, sve bi pošlo na bolje i dragi Bog bi čuo naše molitve ma kako teške situacije bile. Hvala vam što postojite i neka dragi Bog svima podari ljubav, zdravlje i dobrotu, a onda je sve lakše u životu.

Majka, 14. listopada 2016.

Vatikanski Radio

Papin glas i glas Crkve u dijalogu sa svijetom

Slušatelji Vatikanskog radija već neko vrijeme imaju priliku slušati posebne priloge posvećene službenici Božjoj Majci Mariji Krucifiksi. Svakog 29. u mjesecu emisiju o krepostima i crticama iz života Riječke Majke priprema Helena Anušić, voditeljica Ureda za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije, u suradnji s postulatoricom kauze s. Dobroslavom Mlakić. Program Vatikanskog radija na hrvatskome jeziku (www.radiovaticana.va) emitira se svaki dan u 18,50 sati, s reprizom u 4,50 sati za drugu stranu Zemljine polutke. Repriza isključivo za slušatelje na području grada Rima je u 7,20 sati. Program Vatikanskog radija na hrvatskome jeziku prenose Radio Marija, Hrvatski katolički radio, Radio Mir - Međugorje i Radio Vrhbosanske nadbiskupije.

U mjesecu lipnju slušatelji Vatikanskog radija imali su priliku slušati kako je službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić, u svakodnevnom životu uvijek pronalazila nadahnuće za rast u ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Naime, ona je gotovo nenađmašiva u ljubavi, molitvi i žrtvi za Gospodina, za Crkvu. Duhovnost Majke Marije Krucifikse bila je duboko crkvena duhovnost, prema onom načelu «sentire cum Ecclesia – osjećati s Crkvom». Ona nam je uzor u vrlini kako osjećati s Crkvom. Crkvu je osobito ljubila, za nju se revno molila i s Crkvom je duboko osjećala u svemu što se u njoj događalo i što je Crkva u svojoj biti. I sveukupno njezino pastoralno i karitativno djelovanje obilježeno je snažnom dimenzijom crkvenosti.

U srpnju su slušatelji mogli čuti kako se Službenica Božja odnosila prema radu i odmoru. Naime, ona je shvaćala da je odmor

nužan svakom čovjeku u svakom pogledu, a s druge strane ističe da ni jedan trenutak u životu ne valja beskorisno izgubiti.

Papa Franjo je 4. kolovoza ove godine hodočastio u papinsku baziliku sv. Marije Andeoske u Asiz, povodom 800. obljetnice porcijunkulskoga oprosta. To nas je potaknulo da istražimo kako je Majka Marija Krucifiksa slavila blagdan Gospe od Andela i kako se svake godine pripremala i hodočastila u župne crkve da primi porcijunkulski oprost.

Majka Marija Krucifiksa blaženo je preminula na blagdan sv. Mihaela Arkandela. Majka je kao odgojiteljica i skrbnica malenih i siromašnih izvanrednom ljubavlju štovala svete andele, osobito andele čuvare i arkandele i njima se dnevno molila. Ljubav i pobožnost prema svetim andelima koje nam je Bog darovao da nas prate, štite i brane u ovoj suznoj dolini, prenosila je osobito na svoje štićenice. I slušatelji Vatikanskog radija u rujnu su nešto više o tome saznali.

Pred blagdan Svih svetih s. Dobroslava, postulatorica kauze službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, govorila je o općem pozivu na svetost i o tome kako je na taj poziv odgovorila Službenica Božja, koja je često u životu ponavljala: "Želim živjeti i umrijeti sveto." Također, u listopadu je izvjestila slušatelje o dvjema značajnim obljetnicama iz života Majke Utjemeljiteljice, a to su 120. obljetnica početka njezina karitativno-institucionalnoga rada i početak utemeljenja redovničke zajednice.

Cjelovite emisije mogu se poslušati na mrežnim stranicama Družbe sestara Presvetog Srca Isusova www.sestre-scj.hr (Mediji o Majci) i na stranici Riječke nadbiskupije: www.ri-nadbiskupija.com.

Dan Službenice Božje

Svakog 29. u mjesecu obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

To je ujedno dan molitve za njezino što skorije proglašenje blaženom te za sve potrebe i nakane njezinih štovatelja.

Kuća matica "Nazaret", Rijeka, Cvetkov trg 5
Sveta misa u 7 sati
Euharistijsko klanjanje od 9 do 12 sati

Samostan Presv. Srca Isusova, Rijeka, Pomerio 17
Sveta krunica u 17,30 sati
Sveta misa u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

Kuća novicijata, Zagreb, A. Alagovića 44
Euharistijsko klanjanje od 8,30 do 12 sati

Župna crkva sv. Nikole u Kraljevici
Sveta misa u 9 sati

Samostan Bezgrješne Djevice Marije
Kraljevica, Strossmayerova 14
Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati

Župna crkva Presvetog Trojstva u Otočcu
Sveta misa u 18 sati (ljeti u 18,30 sati)
Euharistijsko klanjanje

Samostan Gospe Lurdske u Slatini
Euharistijsko klanjanje od 7,30 do 18,30 sati
Sveta misa u 18,30 sati

Katedrala Navještenja BDM u Gospicu
Sveta misa u 18 sati (ljeti u 19 sati)
Euharistijsko klanjanje

MILODARI ZA RAD POSTULATURE I PRETPLATE ZA GLASILO “RIJEČKA MAJKA”

Rad u Postupku za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić uzdržava se dobrovoljnim prilozima štovatelja, molitelja i prijatelja Službenice Božje. I do sada je bilo dobročinitelja i podupiratelja rada na njezinu proglašenju blaženom i svima im svesrdno zahvaljujemo za svaki i najmanji dar. Za sve dobročinitelje dnevno molimo u svim našim zajednicama sestara Presvetog Srca Isusova.

Milodare za rad Postulature i preplate za glasilo “Riječka Majka” slati na račun:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova

Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

HR – 51 000 RIJEKA, Pomerio 17

Kunski račun: HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Uplata iz inozemstva:

HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Privredna banka Zagreb d.d., 10 000 Zagreb, Radnička cesta 50, Hrvatska

Swift code: PBZGHR2X

Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika apostolska djela s vjerom u dobrotu Božju koja se očituje po dobroti ljudi. U tom duhu, poštovani i dragi čitatelji i štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, obraćamo vam se ovom molbom.

*“Sigurno tko Bogu što daruje
stostruko će primiti
na ovom svijetu,
a vječni život
na drugom svijetu.”*

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Molitva za beatifikaciju službenice Božje Majke Marije Krucifiks Kozulić

Gospodine Bože,
Tī si odabro
Majku Mariju Krucifiku Kozulić
da širi ljubav Tvoga Božanskoga Srca
među malenima i najpotrebnijima.
Proslavi svoju Službenicu čašću oltara
da nam bude primjer i zagovornica
na našem životnom putu i radu
za rast Tvoga Kraljevstva na zemlji.
Ponizno Te molim da mi
po njezinu zagovoru udijeliš milost
za koju Te sada posebno molim...

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Naslovnica: Jaslice iz vremena Riječke Majke

Četvrta stranica omota: Riječki ogrank Zajednice "Srce Isusovo" na dan prve godišnjice u
kapeli u Pomeriju

